HTTPS://NAAMGHAR.ORG/

Naamghar Association of America

NEWSLETTER

Volume 7/Issues 4 **October-December 2024**

MESSAGE FROM THE *BOR-MEDHI*

***D**ear community members and well-wishers of NAAM,*

The Assamese diaspora in the NY/NJ/PA area lost two of its family members which saddened us all. However, our faith in Almighty give strength to the family members left by the departed souls for *Moksha* (or heavenly abode). You will find information on these two promising community members elsewhere in this newsletter.

Now that the Fall season is over, we are preparing for the Winter. This fourth quarter issue of the newsletter is our year-end issue for this year. In addition to providing a financial update on NAAM's activities elsewhere in this newsletter, it t is my pleasure to highlight a few key points:

A) "NAAM Donations and Donor Analysis" is prepared by Suranjoy Hazarika and Dr. Purandar Sarmah on behalf of the Executive Committee of NAAM. You will notice the following key points in their report shown in another section of the newsletter:
   a. We have 109 donors over the years from 2019 when we started the fundraising drive for this 501(c)(3) spiritual-cultural charity. We raised almost $80,000 over the 6-year period, while 75% of the total 109 donors paid $250 or less.
   b. Only 11 donors accounted for almost 80% the total $ donations collected by NAAM so far.
   c. At least $1,000 per donor (YTD-accumulated) by the States in North America were from the various states outside of the north-east region of NY/NJ/PA/DE, which accounted for only 3 donors. The other states were Illinois 2, Missouri 2, Indiana 1, Massachusetts 1, California 1, and one from Assam, India.
   d. Our budget targets are $250 K for land and $750 K for building.

B) "Fund Raising Drive": ideas have been compiled and we are reporting a summary statement on these in the newsletter. These account for say half a million dollars in 3 years. Please review and give us your constructive thoughts in achieving and exceeding that target.

C) Starting Site Visits for Land Acquisition for our Naamghar with Cultural Center: We started looking at sites by working with real estate brokers. Ideally, we want no less than 5 acres of land. We visited a site recently in Mt Laurel, NJ. We started working with Nandinee Phookan of Brooklyn, NYC, as the architect to guide us. More details are in the news section of this newsletter.

D) Focusing on the cultural front, we have included two articles, one by Dr. Raktim Ranjan Saikia, and another by Dr. Abani Kr. Das, both residents of Assam.

NAAM offers condolences: We are remembering the following two from our community with fond memories:

- Writuparna Sutradhar Khanikar (age 42)
- Gavin R. Barooah (age 19)

Please write to us at naaminfo@naamghar.org about activities in your area and your thoughts to drive our mission. One can contribute in one of three ways:

- Financial donations,
- Donating your time with us to help us accomplish our goals, and
- Enrich us with your brilliant ideas.

We look forward to writing with your input to the community again in our First-quarter newsletter in March 2025.

Finally, our best wishes remain for the Holiday Season.

Sincerely,

Dr. Binoy K. Bordoloi, *Bor-Medhi*

Chairman, NAAM

Email: binoy.bordoloi@gmail.com

UPDATE ON FUNDRAISING ACTIVITIES

- **DONATION TO NAAM FOR TAX BENEFIT:** Coonsider making NAAM as one of the beneficiaries of your estate planning and/or donate for potential tax benefits for the current tax year (please consult your tax adviser for details).
- ***If your employer matches your donation to a charitable organization (direct or through payroll deductions), please add*** *"Naamghar Association of America, Inc."* ***as one the beneficiaries.***
- NAAM is soliciting your donations via its website (https://naamghar.org/), NAAM Facebook page (https://www.facebook.com/NaamgharAssociationOfAmerica/), and the "DONATE" button on this page to fund a community Naamghar in North America.
- NAAM is looking forward to an active participaiton of the community (Assamese diaspora) for realizing a common dream of building a Naamghar in North America. Please use the "DONATE" button below and/or contact Dr. Binoy Bordoloi at binoy.bordoloi@gmail.com for additional information. Thank you!

Please contribute to NAAM's effort to build a naamghar in North America:

DONATE
Safe & Secure
PayPal

REPORT ON EXPLORATION OF LAND FOR A NAAMGHAR

By NAAM Executive Committe

NAAM Land Requirements and Current Status after a Site Visit at Mt. Laurel, NJ on Dec-9-2024: Site visit by Shyam DevChoudhury and Dr. Binoy K. Bordoloi

*T*he criteria to meet the requirements for a naamghar as set by the NAAM EC are as follows:

- The site should be least 5 acres
- It should be at a proximity to several of our NAAM members of EC or WG
- Ample car parking is desirable
- Ideally it should be in a safe location for families to visit.

The above criteria are sufficiently met by the Mt. Laurel, NJ location, e.g., it is a 7-acre site. However, it also had the "wetlands issues," which makes it a more affordable price with certain caveats associated with building in a designated wetland area. NAAM's next steps are to identify the fatal flaws and the barriers to overcome at reasonable costs, including zoning approvability for the spiritual-and-cultural premises for the Naamghar with a Cultural Center.

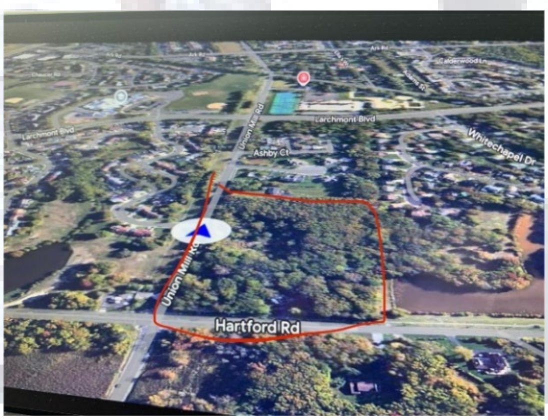

Pic.1: Potentail future site of Naamghar

At this point of time, NAAM is advised by a well-known Assamese architect, Ms. Nandinee Phookan (AIA, LEED AP, NANDINEE PHOOKAN ARCHITECTS, 45 MAIN STREET, SUITE 620, BROOKLYN, NY 11201) to procure a topological survey from a real estate agent.

Pic.2: *Bor-medhi* Dr. Bordoloi exploring the site.

Once such a topographical survey map is obtained, Ms. Phookan will review where the exact location of the wetlands in the site and then can determine if a naamghar can be built. Additionally, she commented that if only 10% of the site is not designated as wetland, then NAAM will have 0.7 acres minus required buffer zones to build a naamghar. So, now NAAM EC is pursuing the purchase of topographical map of the site and will assess how to proceed after Ms. Phookan gives her advice.

Pic.3: NAAM EC member Shyam DevChoudhury with Dr. Bordoloi during the site visit.

We need to purchase a suitable plot of land to build a naamghar before we can build a naamghar. So, we humbly request your participation in this project to make this a reality. Thank you!

Please contact Dr. Binoy K. Bordoloi at binoy.bordoloi@gmail.com for additional information.

DONATION TIERS FOR NAAM

*T*here are many ways you can donate to NAAM, so please find the options suitable for you.

Donation and Membership Details:

1. **$10,000 (Cash and/or Asset)**
    a) Category: Subha-anudhyayi
    b) Installments: 25 x $400
    c) Additional Benefits: Reserved Seating & Life Membership & Blue Plaque

2. **$5,000 (Cash and/or Asset)**
    a) Category: Subha-kamanakari
    b) Installments: 25 x $200
    c) Additional Benefits: Life membership & Green Plaque

3. **$1,000 (Cash)**
    a) Category: Mangal-kamanakari
    b) Installments: 20 x $50
    c) Additional Benefits: White Plaque

4. **$100 (Cash)**
    a) Category: Kalyan-kankhi
    b) Installments: N/A
    c) Additional Benefits: N/A

5. **$50 (Cash)**
    a) Category: Hita-kankhi
    b) Installments: N/A
    c) Additional Benefits: N/A

Please use the "DONATE" button below and/or contact Dr. Binoy K. Bordoloi at binoy.bordoloi@gmail.com for additional information.

Please contribute to NAAM's effort to build a naamghar in North America:

DONATE
Safe & Secure
PayPal

IDEAS FOR FUND RAISING DRIVE

By NAAM Executive Committee

Please review the information below and give us your constructive thoughts in achieving and exceeding that target. Please contact Dr. Binoy K. Bordoloi at binoy.bordoloi@gmail.com for additional information.

- **Common Yearly Ones: ~$80K**
    - Regular yearly fund raising event
        - Dinner with celebrities - $10K
        - Cultural functions - $10K
        - Other (like in Sankardev Tithis) - $10K
    - Plaque placement for love ones (say 50 plaques/150) ~ $7.5K
    - Selling Sankardev Literatures : $5K
    - Misc: $10K
        - Materials donation : 5K (like car/boat) – This has lots of legalities and formalities
        - Other - $5K
    - Special fund-raising events: $30K (virtual/social media/in person)
- **Total for next 3 years : ~$200K**
- **Initial Pledges: $350K (Most important one)**
    - 70% of NE families and 25% of across US/Canada ($100/each as token): $26.5K
        - (200 x .70) + (500 x 0.25) = 140+125 = 265 families
    - $50K x 1 = $50K - Requires to develop benefits matrix
    - $25K x 2 = $50K - Requires to develop benefits matrix
    - $10K x 15 = $150K- Requires to develop benefits matrix
    - $2500 x 20 = $50K- Requires to develop benefits matrix
    - $1000 x 50 = $50K - Requires to develop benefits matrix
- **Construction Related : $70K**
    - Floor tiles (say 50/1000) ~50K (only applicable for new building)
    - Brick (only possible for new building – Say $100/200) ~ $20K (applicable for new building)
- **Expected Total in 3 years : $700K (we could get close to $500K in reality if everything works out)**

REPORT ON DONATIONS TO BUILD A NAAMGHAR

By NAAM Executive Committee

***F**irst, NAAM would like to thank all our donors and well-wishers over the years. On behalf of NAAM, the Executive Committee (EC) is respectfully submitting the following donation report for our readers.

Secondly, we thank all donors, Executive Committee members and Working Group (WG) members who have been paying their membership dues regularly.

Third, we are encouraged by the fact that several of our large donors and well-wishers are not from the northeast United States but are from states such as California, Massachusetts, Missouri, Illinois, Indiana, and even Assam.

Below are some snapshots of where we stand as of the end of November 2024. The snapshots presented here are self-explanatory. Our main sources of funds are as follows (1) Cash donations and (2) Executive Committee Membership dues (3) Working Group Membership dues (4) Ticket sales for cultural events, and (5) Miscellaneous fund-raisers.

It is evident that while our funds have slowly grown over the years, we are still very far from where we need to be.

Donation ($)	# of Donors	Notes
<= 250	82	out of which 52 are < 100
250 - 500	13	
500 - 750	1	
750 - 1000	6	
1000 - 1250	1	
1500 - 1750	1	
3250 - 3500	1	
5000 - 5250	1	
7750 - 8000	1	
10500 - 10750	1	
17500 - 17750	1	
Total	109	

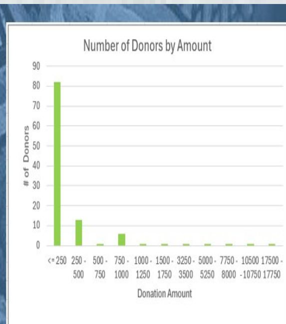

Fig.1: Number of donations by dollar amount

>=$1000 Donors by State

State	Number of Donors
NJ/NY/PA/DE	3
Illinois	2
Missouri	2
Massachusetts	1
California	1
Assam	1
Indiana	1
Total	11

These 11 Donors account for 79% of donations collected so far

Fig.2: Distribution of large donors

Funds Available Versus Funds Required

Year	Year-End Balance	Target for Land Purchase	Percentage accumulated for Land Purchase	Target for Land & Building	Percentage accumulated for Land & Building
2017	1,169	250,000	0.5%	1,000,000	0.1%
2018	2,691	250,000	1.1%	1,000,000	0.3%
2019	11,570	250,000	4.6%	1,000,000	1.2%
2020	25,513	250,000	10.2%	1,000,000	2.6%
2021	45,641	250,000	18.3%	1,000,000	4.6%
2022	59,321	250,000	23.7%	1,000,000	5.9%
2023	68,194	250,000	27.3%	1,000,000	6.8%
2024	78,769	250,000	31.5%	1,000,000	7.9%

Note 1: Periodically targets will have to be adjusted for inflation

Note 2: Final version of chart will be published in late December 2024/Early January 2025

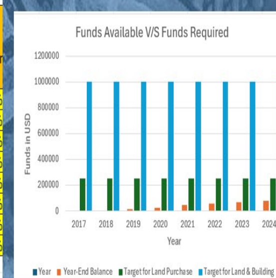

Fig.3: Funds received vs. funds required

The first major milestone we need to attain is to have enough funds to purchase a plot of land to build a naamghar. We humbly request your participation in this project to make this a reality. Thank you!

Please contact Dr. Binoy K. Bordoloi at binoy.bordoloi@gmail.com for additional information.

FEATURED ARTICLE #1

অসমীয়া শৰাইৰ বিষয়ে কিছু বিক্ষিপ্ত চিন্তা

By Dr. Raktim Ranjan Saikia

ভাৰতৰ উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ সাংস্কৃতিক পৰিমণ্ডলটোত অসমীয়া বাগধাৰাক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিবলৈ যি সমূহ প্ৰতীক সততে ব্যৱহাৰ হয় তাৰ ভিতৰত "শৰাইৰ"খনৰ স্থান একেবাৰে আগশাৰীত আহিব। লোকসংস্কৃতিৰ পৰা ধ্ৰুপদী সংস্কৃতিলৈ ধৰ্মীয় পৰিমণ্ডলৰ পৰা ধৰ্মনিৰপেক্ষ বাতাবৰণলৈ সকলো ঠাইতে একে সন্মানৰ স্থান অধিকাৰ কৰা শৰাইখনৰ ব্যৱহাৰ অতি ব্যাপক হ'লেও ঐতিহাসিক আৰু নন্দনতাত্বিক দৃষ্টিকোণৰ পৰা শৰাইখনৰ বিষয়ে বিষয়ে বিশেষ অধ্যয়ন নাই হোৱা বুলিলেও বঢ়াই কোৱা নহয়।

Pic.1: Pictures of Xarai (source: Google)

ইষ্টদেৱতালৈ নৈবেদ্য আগবঢ়োৱা, কেতিয়াবা ভাওনাৰ নাট ৰখা, কোনো ব্যক্তিক সন্মান জনোৱা আদি মৰ্য্যাদাপূৰ্ণ কামতে শৰাইখনিৰ ব্যৱহাৰ হোৱা দেখা যায়। কিন্তু আহোম বুৰঞ্জী বোৰত ভিন্ন ভিন্ন নিত্য ব্যৱহাৰ্য সামগ্ৰীৰ নাম চকুত পৰিলেও শৰাই ব্যৱহাৰৰ উল্লেখ চকু পৰা নাই। সেইফালৰ পৰা মধ্যযুগত শৰাইৰ ব্যৱহাৰ ধৰ্মীয় কাৰ্যতে সীমাবদ্ধ আছিল যেন বোধ হয়। পাচলৈহে হয়তো ধৰ্মনিৰপেক্ষ কাৰ্যকলাপত ইয়াৰ ব্যৱহাৰ আৰম্ভ হয়।

সাধাৰণতে পিতল আৰু কাঁহেৰে শৰাই নিৰ্মাণ কৰা হয় যদিও কেতিয়াবা ৰূপ আৰু তামেৰেও শৰাই নিৰ্মাণ কৰা হয়। সত্ৰ সমূহত কাঠৰ শৰাইয়ো আমি কেতিয়াবা দেখিবলৈ পাইছোঁ।

শৰাই সম্পৰ্কে বিস্তৃত গৱেষণাৰ অভাৱ যদিও আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰৰ কিম ডদগচন নামৰ মহিলা গৰাকীয়ে শৰাইৰ সম্পৰ্কে কিছু প্ৰাৰম্ভিক কামকাজ কৰিছিল। যোৰহাটস্থিত "মিছন হস্পিটেল" নামেৰে পৰিচিত "খ্ৰীষ্টান মেডিকেল চেন্টাৰ"ৰ অধীক্ষক ডাঃ কেনেথ ভি ডদগচনৰ কণ্যা। কিমদগচন যোৰহাটৰ বাল্যভৰনত শিক্ষাগ্ৰহন কৰিছিল। নৃতত্ত্বৰ ছাত্ৰী কিম ডদগচনে বিদ্যালয়ত অধ্যয়ন কৰি থকা সময়ৰ পৰাই অসমীয়া সংস্কৃতিৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ কাৰুশিল্প 'শৰাই'খনৰ সাম্ভাব্য প্ৰতীকী অৰ্থ, অংকিত পৰম্পৰাগত চিহ্ন সমূহ, নিৰ্মানশৈলী, ব্যৱহাৰ আদি দিশ সমূহৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত হৈছিল। ধৰ্মনিৰপেক্ষ আৰু ধৰ্মীয় এই দুই ক্ষেত্ৰতে ইয়াৰ সমান ভাৱে ব্যৱহাৰ হোৱাৰ কথাটোৱে তেওঁক বিশেষ ভাৱে আকৰ্ষণ কৰিছিল। গতিকে নৃতত্ত্বৰ স্নাতক ছাত্ৰী হিচাপে তেওঁ সম্পন্ন কৰিব লগা হোৱা গৱেষণাৰ বিষয় হিচাপে শৰাইকে বাচি লৈছিল। অসমৰ প্ৰতি থকা ভালপোৱা আৰু আগ্ৰহে তেওঁক এই কাম কৰিবলৈ প্ৰেৰণা দিছিল। সেয়া আছিল ১৯৭৯ চনৰ কথা। তেতিয়াও কিম ডদগচনৰ পিতৃমাতৃ যোৰহাটতে কৰ্মৰত। তেওঁ অসমলৈ আহি যোৰহাট, মাজুলি গুৱাহাটী ভ্ৰমণ কৰি শৰাইৰ বিভিন্ন ব্যৱহাৰ বোৰৰ বিষয়ে টোকা প্ৰস্তুত কৰাৰ উপৰিও শৰাই নিৰ্মান কৰা লোক দুজনমানকো লগ কৰিছিল। লগতে তেওঁ সমাজৰ বিভিন্ন শ্ৰেণীৰ লোক কাৰিকৰ, গৃহিনী, ডেকাগাভৰু, বয়সস্থ লোক, কৃষক, কৃষি শ্ৰমিক সকলোকে লগ ধৰি শৰাই সম্পৰ্কে সাক্ষাৎকাৰ লৈছিল। শৰাই সম্পৰ্কে মতামত বিচাৰি তেওঁ হিন্দু, ইছলামধৰ্মী আৰু খ্ৰীষ্টানলোকৰো সাক্ষাৎকাৰ গ্ৰহন কৰিছিল।

কিম ডদগচনে এতিয়াও এতিয়াও স্নাতক মহলাৰ শৰাই সম্পৰ্কীয় প্ৰকল্প প্ৰতিবেদনখন সংৰক্ষণ কৰি লগত ৰাখিছে। অৱশ্যে প্ৰাৰম্ভিক পৰ্যায়ৰ গৱেষণা হোৱাৰ কাৰণে তেখেতে সেই প্ৰকল্প প্ৰতিবেদনখন প্ৰকাশ নকৰিলে। মোৰ বোধেৰে শৰাইৰ বিষয়ে অধিক গৱেষণাৰ থল আছে।

The author is an assistant professor in the Department of Geology, J.B. College, Jorhat, and could be contacted at raktimrsaikia@gmail.com.

FEATURED ARTICLE #2

অসমত ভক্তি ধৰ্মৰ প্ৰবৰ্ত্তন আৰু চাৰিসংহতিৰ সত্ৰবোৰ

ড° অৱনী কুমাৰ দাস
মূৰব্বী অধ্যাপক, ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ
মাধৱ চৌধুৰী মহাবিদ্যালয়, বৰপেটা
ভ্ৰাম্যভাষ - ৯৪৩৫৩২৮৩৩৫

মধ্যযুগৰ ভাৰতবৰ্ষত বৈষ্ণৱ ধৰ্ম প্ৰচাৰৰ বাবে আৰম্ভ হোৱা ভক্তি আন্দোলনৰ আধাৰ আছিল শ্ৰীমদ্ভাগৱত শাস্ত্ৰ আৰু বিষ্ণুপুৰাণ। দাক্ষিণাত্যত ভক্তিধৰ্মই প্ৰসাৰ লাভ কৰিছিল ঘাইকৈ শিৱাৰ্চনাৰ জৰিয়তে। কিন্তু উত্তৰ ভাৰতত ভক্তি আন্দেলনৰ উপক্ৰমণিকাত গুৰুত্ব লাভ কৰিছিল কৃষ্ণ-বিষ্ণুৰ অৰ্চনাইহে। মহাভাৰতৰ বিশেষকৈ শ্ৰীমদ্ভাগৱত গীতাৰ কৃষ্ণ আছিল বীৰ দেৱতা আৰু কূটনীতিজ্ঞ। কিন্তু পৰৱৰ্তী কালত উত্তৰ ভাৰতত কৃষ্ণ হৈ পৰিল গৰখীয়া আৰু ৰমনীমোহন। কৃষ্ণ মানে ক'লা, শ্যামবৰণীয়া। তামিল দেৱতা মুৰলীধৰ সেয়ণৰ প্ৰতীক। গোৱালনীৰ সৈতে ক্ৰীড়ামত্ত, গোপাল, গৰখীয়া। উত্তৰীয় পৰম্পৰাত হুবহু সেই কৃষ্ণই ভক্তসমাজ মানসত নিগাজি হৈ বহিছিল বিশেষকৈ মথুৰা অঞ্চলত। পণ্ডিতসকলে ঠাৱৰ কৰিছে যে খ্ৰীষ্টজন্মৰ কিছু আগৰ পৰাই আৰু ঘাইকৈ খৃষ্টীয় নৱম শতিকাৰে পৰা পঞ্চদশ শতিকালৈ এই কালছোৱাত বৈষ্ণৱ ধৰ্মই দাক্ষিণাত্যত নিৰবচ্ছিন্নভাৱে ঠন ধৰি উঠিছিল।

বৈষ্ণৱ ধৰ্ম বৈদিক যুগৰে পৰা চলি আহিছিল যদিও মধ্যযুগত ইয়াৰ উপাসনা পদ্ধতিৰ বেহৰূপ সলনি হ'ল। পূৰ্বৰ পৰা প্ৰচলিত বিষ্ণুৰ হোম যজ্ঞ আৰু পূজাৰ সলনি মধ্যযুগত সামূহিক প্ৰাৰ্থনাৰে সাৰ্বজনীন ৰূপ লোৱাত ই নৱবৈষ্ণৱ আন্দোলনৰ আখ্যা পালে।

বিশিষ্টাদ্বৈতবাদৰ নেতা ৰমানন্দৰ সংকল্প আছিল সমগ্ৰ ভাৰতৰ আধ্যাত্মিক আৰু সামাজিক ক্ষেত্ৰত এক বিপ্লৱ গঢ়ি তোলা। জীৱাত্মাৰ স্বাতন্ত্ৰ্যক কেৱল আধ্যাত্মিক অথবা ধৰ্মীয় ক্ষেত্ৰত স্বীকৃতি দিলেই ব্ৰাহ্ম্য ধৰ্ম সংস্কাৰৰ প্ৰকৃত উদ্দেশ্য সফল নহ'ব। তেওঁৰ মতে সামাজিক ক্ষেত্ৰতো তাৰ স্বাতন্ত্ৰ্য স্বীকাৰ কৰি ল'ব পাৰিলেহে সংস্কাৰ নতুন প্ৰজন্মৰ কাৰণে আশা সঞ্চাৰী আৰু কালজয়ী হ'ব। এয়া সাধকজনাৰ ঋষিদৃষ্টিৰ উপলব্ধি আছিল।

ৰামানন্দৰ সমকালীন উত্তৰ আৰু পূৰ্ব-ভাৰতত তন্ত্ৰসাধনাৰ প্ৰচাৰসকলে মোক্ষ সাধনাৰ ধ্যান-ধাৰণা সহজবোধ্য কৰি তোলাৰ চেষ্টাৰে আগম-নিগম আদি প্ৰণয়ন কৰিছিল। কিন্তু কালক্ৰমত দেখা গ'ল সেইবোৰ সকলোৰে কাৰণে যোগ্য বা সাধ্য নাছিল। ফলত অৰ্বাচীন কিছুমানৰ হাতত পৰি ই বিকৃত আৰু বীভৎস আচাৰত পৰিণত হৈছিল। অসমতে বিষ্ণুধৰ্মৰ প্ৰচাৰ নাছিল বুলিয়েই ক'ব পাৰি। বিচ্ছিন্ন সমাজবোৰৰ বেছিভাগতে অৱশ্যে নিজ নিজ গোষ্ঠী পূজা উপাসনাৰ প্ৰাধান্য আছিল। ৰামানন্দৰ পৰৱৰ্তী কালত তেওঁৰ আদৰ্শৰ অনুকৰণত খৃঃ ১৫ শতিকাত ভক্তি আন্দোলনৰ চাৰিগৰাকী স্বনামধন্য মহৎপুৰুষৰ জন্ম হৈছিল। আৰ্য্যাবৰ্ত্তৰ এই চাৰিজন ধৰ্মীয় উদ্যোক্তা আছিল মুছলমান জোলা কবীৰ (১৪৪০), কায়স্থ শংকৰদেৱ (১৪৪৯), ক্ষত্ৰিয় নানক (১৮৬৯) আৰু ব্ৰাহ্মণ চৈতন্যদেৱ (১৪৮৬)।

শংকৰদেৱৰ বাহিৰে আন তিনিওজনেই ইছলাম অভিহিত হিন্দু সমাজত নিজৰ মতবাদ প্ৰচাৰৰ সুযোগ লাভ কৰিছিল। শংকৰদেৱৰ অসম বা কামৰূপৰ কথা সুকীয়া সম্পূৰ্ণ সুকীয়া। তেওঁৰ

সময়ত আমাৰ দেশ অসম আছিল বহুধা বিভক্ত। কোঁচ ৰাজবংশী, ভূঞা, আহোম, মোগল, চুটীয়া, মৰাণ মটক, ভোট, জয়ন্তীয়া, কার্বি, লালুঙ প্ৰভৃতি জনগোষ্ঠী আৰু ৰাজবংশৰ আধিপত্য আছিল অসমৰ বিভিন্ন খণ্ডত। খণ্ডবোৰ আছিল একোটা দূৰ-দূৰণিৰ বিচ্ছিন্ন দ্বীপৰ দৰে। সমাজে-সমাজে, ব্যক্তিয়ে-ব্যক্তিয়ে সংযোগ আছিল অত্যন্ত বিৰল। সেইকালত অসমৰ প্ৰায়বোৰ অঞ্চলেই আছিল দুৰ্গম অৰণ্য আৰু দুষ্কৰ জলাশয় অকীৰ্ণ। অৰ্থনৈতিক কাম-কাজ আছিল গাঁৱকেন্দ্ৰিক। ইতিহাসবিদ চৰ্দাৰ কে. এম পাণিক্কৰে সঠিকভাৱে কৈছিল, আহোম ৰাজত্ব কায়েম হোৱাৰ পিছত অসম প্ৰকাৰন্তৰে ভাৰতৰ মূলভূমিৰ পৰা বিচ্ছিন্ন হৈ পৰিছিল। এক বিশাল অংশত হিন্দু ধৰ্ম আছিল সমাজৰ অগোচৰ।

অসমত ইছলাম ধৰ্মৰ অনুপ্ৰৱেশ ঘটিছিল খ্ৰীঃ তেৰ শতিকাৰ প্ৰথমটো দশকতে। কামৰূপ অঞ্চলৰ কোনো অঞ্চলত ১২৫৬ খৃষ্টাব্দৰ আগতেই ইছলামধৰ্মীয় লোকে নিগাজীকৈ বসতি কৰিবলৈ লৈছিল। তথাপি শংকৰদেৱৰ দিনলৈকে অসমৰ স্থানিক সমাজক অভিহিত কৰিব পৰাকৈ ইছলাম অসমত প্ৰসাৰিত আৰু দৃঢ় হোৱা নাছিল।

অসমৰ জনসাধাৰণৰ প্ৰায় এশভাগেই আছিল কৃষক। সমাজত কৃষক গুৰুত্বহীন হৈ পৰিছিল। চৰিতপুথিত শংকৰদেৱৰ সময়ৰ তিনিগৰাকী কৃষকৰ কথাহে কোৱা হৈছে। তেওঁলোক শংকৰদেৱৰ পৰিচিত আছিল। তাৰে এগৰাকী আছিল ব্ৰাহ্মণ, যিয়ে কোৰেৰে খেতি কৰিছিল।

শংকৰদেৱ আছিল কায়স্থ ভূঞা পৰিয়ালৰ লোক। এওঁলোকৰ পৰিয়ালটো আছিল সম্ভ্ৰান্ত আৰু সশস্ত্ৰ ভূমি অধিকাৰী শ্ৰেণীৰ। শংকৰদেৱৰ উপৰিপুৰুষ চণ্ডীবৰ আছিল আশীজন ঢালীৰ হুকুমদাৰ। অনুৰূপ পৰম্পৰা শংকৰদেৱৰ পৰিয়ালত তেওঁৰ দিনলৈ বৰ্তি আছিল। এই পৰিয়ালটো আহিছিল উত্তৰ ভাৰতৰ পৰা। তাৰ হিন্দু গ্ৰাম্য সমাজ আছিল উচ্চবৰ্ণৰ সমাজপতিৰ আজ্ঞাধীন। সমাজপতিৰ বংগদেশত তাৰ পূৰ্বলৈ গ্ৰাম্য সমাজ ব্যৱস্থাৰ ৰূপ আছিল সম্পূৰ্ণ বেলেগ। শংকৰদেৱৰ পৰিয়ালটো সমাজৰ কেবল নাছিল, আছিল বিপদভঞ্জকো। ভোট-কছাৰীৰ উপদ্ৰৱত সমাজক সুৰক্ষা দিয়া অভিযানত নেতৃত্ব লৈছিল এইটো পৰিয়ালেই। অসমৰ সৰ্বসাধাৰণ মানুহ সেই সময়ত ড° অমলেন্দু গুহই কোৱাৰ দৰে— "**My red tounged tribe peasent continuum**" অৰ্থাৎ বিচিত্ৰ ভাষা-ভাষী উপজাতি কৃষকৰ অনৱচ্ছেদ অৱস্থিতি। ভূঞা পৰিয়ালে বৰ্ণভক্ত নৱগঠিত হিন্দু অসমীয়া ভাষী সমাজৰহে নেতৃত্ব দিছিল।

আহোম শাসিত অসম-ভাগত চলিছিল স্থানিক বাহিনীৰ (**militia**) অনুৰূপ বাহিনী নিয়ন্ত্ৰিত শাসন। এই বাহিনীয়ে আহোম প্ৰশাসনৰ শালি খেতিৰ কাৰণে উপযোগী মাটি নাছিল যেন অনুমান হয়। এই অঞ্চলৰ প্ৰশাসন আহোমৰ অধীনস্থ হোৱাত এই অঞ্চলৰ পাইকক উজনিৰ পাইকতকৈ বেছি মাটি ভোগ দখল কৰাৰ কাৰণে দিয়া হৈছিল। উজনিত প্ৰতিঘৰ পাইকৰ ২৬৬ একৰ খেতি মাটিৰ বিপৰীতে হাজো-কামৰূপত দিয়া হৈছিল ৪ একৰকৈ। এই অঞ্চলৰ প্ৰাচীনতম কৃষক বড়োসকল আছিল উত্তৰৰ পাহাৰৰ পাদদেশ অঞ্চলত। তেওঁলোকে পাহাৰৰ জুৰি কাটি আনি জলসিঞ্চন কৰি আহু, খৰমা আদি ধানখেতি কৰিছিল। প্ৰাচ্যতত্ত্ববিদ বি.চি এলেনে কোৱা মতে বড়োসকলে প্ৰচুৰ ধান-খেতি কৰিছিল। প্ৰামাণিক তথ্যৰ আধাৰত ক'ব পাৰি যে আহোম শাসিত উজনি আৰু পশ্চিমৰ হাজো-কামৰূপ অঞ্চলত কৃষিব্যৱস্থা একে ধৰণৰ নাছিল।

অসমৰ সেই সময়ৰ পৰিস্থিতিৰ বিষয়ে ৰামচৰণ ঠাকুৰে সম্পাদনা কৰা চৰিতপুথিৰ (পুৰণি সংস্কৰণ) ৫০০ পৃষ্ঠাৰ ২২৯৮ পদৰ পৰা ৫৬৭ পৃষ্ঠাৰ ২৬৫১ পদৰ ভিতৰত কিছু আভাস পোৱা যায়।

উল্লেখনীয় যে, ভক্তি ধৰ্মপ্ৰচাৰৰ বাবে শংকৰদেৱে যিবোৰ অঞ্চল বাছি ল'বলগীয়া হৈছিল, সেইবোৰৰ পৰিবেশ প্ৰচাৰৰ বাবে অনুকূল নাছিল। তদুপৰি সেইবোৰত কেতবোৰ সাংস্কৃতিক মনোভাবনাৰ

প্ৰশ্নও জড়িত আছিল। হিন্দু ধৰ্মৰ ব্যাপক গ্ৰহণযোগ্যতা সেইবোৰ অঞ্চলত নাছিল। এই ধৰ্মগ্ৰহণ কৰা স্বত্তেও আহোম ৰজা জনদিয়েকে হিন্দু ধৰ্মাচৰণত জড়িত লোকৰ আচৰণৰ বিৰুদ্ধে কঠোৰ ব্যৱস্থা ল'বলৈকো কুণ্ঠাবোধ কৰা নাছিল। ধৰ্মীয় আচাৰ-সংহতিৰ প্ৰতি আন্তৰিক সংযোগহীনতাই খুব সম্ভৱতঃ এনে পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি কৰিছিল। হিন্দুধৰ্ম সম্পৰ্কে থকা এইবোৰ দুৰ্বলতাৰ সুযোগ লৈছিল অসম কামৰূপৰ ৰজাসকলৰ দ্বাৰা সংস্থাপিত ব্ৰাহ্মণ পুৰোহিতসকলে। তেওঁৰ ৰাজনৈতিক গুৰুত্বও বৃদ্ধি পাইছিল। দৰাচলতে শংকৰদেৱে এনে পৰিস্থিতিৰ অৱসান ঘটাবলৈ ভক্তি আন্দোলনৰ কৰ্মসূচী গ্ৰহণ কৰিছিল। তেওঁৰ আন্দোলন ক্ষেত্ৰ আছিল ব্ৰাহ্মণ অভিহিত অসমৰ বিচিত্ৰগোষ্ঠী সমাজ।

দুঃসময় আৰু প্ৰতিকূল পৰিবেশৰ আবৰ্তত থাকিয়েই শংকৰদেৱে তেওঁৰ ধৰ্মীয় অভিযান আৰম্ভ কৰিছিল। আন চক্ৰৰ কথা বাদেই, তেওঁ আনকি ব্ৰাহ্মণ বিদ্বৎসকলৰ পৰাও প্ৰচণ্ড বাধা পাইছিল।

অসমত ব্ৰাহ্মণ বসতি বহু শতিকাৰ আগৰ পৰাই আছিল। আহোমসকল অসমলৈ অহাৰ আগতেই ব্ৰাহ্মণৰ অৱস্থিতিৰ কথা জনা যায়। বিশ্বৰ ঐতিহাসিক সাংস্কৃতিক অভিযানত অসীম সাহসিকতা প্ৰদৰ্শনকৰা প্ৰাচীনতম দুয়োখন সমাজ আছিল ভাৰতবৰ্ষৰে। তেওঁলোকে অস্ত্ৰবলৰ সহায় নোলোৱাকৈয়ে সাংস্কৃতিক বিষয়ত অভিযান চলাইছিল আৰু সফলকাম হৈছিল। এই ক্ষেত্ৰত অগ্ৰণী আছিল ভাৰতবৰ্ষৰ ব্ৰাহ্মণ সমাজ।

অসমলৈ তাহানিতে ব্ৰাহ্মণ আহিছিল। কিন্তু আহোম ৰজাসকলে ভাৰতৰ আন ৰাজ্যৰ সংস্পৰ্শলৈ (হিন্দু ৰজাৰ) আহি হিন্দুধৰ্মৰ আচাৰ-বিচাৰ সম্বন্ধে নতুন জ্ঞান লাভ কৰি পুৰণি অসমীয়া ব্ৰাহ্মণসকলক বৰ্জন কৰিছিল আৰু কনৌজৰ পিনৰ পৰা নতুনকৈ ব্ৰাহ্মণ অনাইছিল। এই নবাগত ব্ৰাহ্মণসকলে ৰজাঘৰ, ৰাজ প্ৰশাসনত আধিপত্য বিস্তাৰ কৰিছিল। এই ব্ৰাহ্মণসকলে প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰাৰ লগে লগে উন্নাসিকতাক নিজৰ আধিপত্য বিস্তাৰৰ অস্ত্ৰ হিচাবে ব্যৱহাৰ কৰিছিল, অসমৰ স্থানিক সমাজ, ইয়াৰ আচাৰ ব্যৱহাৰ, চাল-চলন সকলোকে চৰম অৱজ্ঞাৰ দৃষ্টিৰে চাইছিল।

বৈষ্ণৱ সন্তসকলৰ চৰিতপুথিত এনে দৃষ্টান্ত একাধিক আছে। শংকৰদেৱে দৰাচলতে যুঁজিবলগীয়া হৈছিল ক্ৰমে এক পৰিৱেশৰ অন্ত পেলোৱাৰ উদ্দেশ্য। সেই বাবেই তেওঁ নিৰ্ভৰ কৰিছিল শ্ৰীমদ্ভাগৱতগীতা আৰু ভাগৱত পুৰাণৰ দৰে বহু-চৰ্চিত আৰু প্ৰসিদ্ধ হিন্দু শাস্ত্ৰৰ ওপৰত।

গুৰু চৰিতৰ একমাত্ৰ বিশ্বাসযোগ্য ৰচিয়তা ৰামচৰণ ঠাকুৰে সোতৰ শতিকাৰ প্ৰথমাৰ্দ্ধত যেতিয়া চৰিতপুথিখন প্ৰণয়ন কৰিছিল তাত গুৰুজনাৰ বুলি সমাজত প্ৰচাৰিত মহিমাবোৰ দ্বিধাহীনভাবে সন্নিবিষ্ট কৰিছিল। কিয়নো অসমৰ তেতিয়াৰ সমাজত ধৰ্মগুৰুৰ অলৌকিক শক্তিৰ কথা বিনা প্ৰশ্নে বিশ্বাস কৰাটো এটা সাধাৰণ পৰম্পৰাৰ নিচিনা আছিল। আনহাতে তেনেধৰণৰ অলৌকিক শক্তিয়েই ধৰ্ম-গুৰু এজনাক অধিক গ্ৰহণীয় কৰি তুলিছিল সাধাৰণ লোকৰ মাজত। তেওঁৰ ধৰ্মজ্ঞানতকৈ এনেবোৰ কথাৰ ওপৰতহে বেছি গুৰুত্ব দিছিল সাধাৰণ বিশ্বাসীয়ে।

সমাজৰ এনে সীমাবদ্ধতাৰ বিষয়ে শংকৰদেৱ অত্যন্ত সজাগ আছিল। সেয়েহে তেওঁ এনে এক ধৰ্মমত উদ্ভাৱনৰ চিন্তা কৰিছিল যিটোৱে বিচিত্ৰ সাংস্কৃতিক আচৰণৰ, নানা ধৰ্মবিশ্বাসৰ গোষ্ঠীয় সমাজবোৰক আকৰ্ষণ কৰিব পাৰে। ভাৰতীয় সনাতন পৰম্পৰাৰ পৰা নতুন বিশ্বাসী সমাজবোৰৰ আধ্যাত্মিক ধাৰণা বিচ্ছিন্ন হোৱাটো বিচৰা নাছিল।

ভাগৱত পুৰাণক সাৰ কৰি লোৱাৰ বাবে শংকৰদেৱৰ যি আগ্ৰহ আৰু নিষ্ঠা তাৰ মূলতে আছিল এক সাৰ্বজনীন উপলব্ধি। কামৰূপ অসমৰ গোষ্ঠীয় সমাজৰ এনে এক ছিন্ন-ভিন্ন পৰিবেশত এনে এক ধৰ্মমতৰ প্ৰয়োজন য'ত ব্যক্তিয়ে সামাজিক, সাংস্কৃতিক, বৃত্তিগত আদি সমস্ত বন্ধনৰ পৰা মুক্তভাবে

ভগৱানৰ অৰ্চনা কৰিব পাৰিব। এনে এক ইষ্ট দেবাৰ্চনা, যিটো তেওঁ ব্যক্তিগত হাজাৰ বান্ধোনৰ মাজতো অবিৰতভাবে সম্পন্ন কৰিব পাৰিব। শংকৰদেৱে ভগৱৎ অৰ্চনাৰ এটা লক্ষণ বা প্ৰকৰণৰ ভিতৰত তিনিটা লক্ষণক সাৰোগত কৰি লৈছিল। শ্ৰৱণ, কীৰ্ত্তন আৰু বশ্যতা স্বীকাৰ বা দাসত্বৰ উপলব্ধি শংকৰদেৱৰ ধৰ্মীয় চিন্তাচৰ্চাৰ ৰমণীয় উপাদান। স্থানীয় সমাজৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত অতি সতৰ্কতাৰে বিচাৰ কৰিহে তেওঁ এই সিদ্ধান্তত উপনীত হৈছিল। এইবোৰ দৰাচলতে ভক্তিৰ সহায়ক প্ৰক্ৰিয়াহে। পৰম অৰ্থত ভক্তি হ'ল অহৈতুকী ভক্তি। এইটোৱে ভাগৱতৰ মতে ব্যক্তিৰ আধ্যাত্মিক সাধনাৰ চুড়ান্ত স্তৰ। অনিৰুদ্ধ ভগৱদ ভক্তি চিন্ময় সৌন্দৰ্য্যৰ বাহক।

শংকৰদেৱৰ দৃষ্টিত জ্ঞানৰ লক্ষ্য আত্মবোধ। জ্ঞান অৰ্জন অকলেই কৰিবলগীয়া হয়। পুৰুষৰ আত্মবোধ নিজৰ নিজৰ পুৰুষকাৰেৰে কৰিবলগীয়া হয়। কৰ্মক ভগৱৎমুখী কৰাৰ পথত ক'ত কি অপায় অমঙ্গল চোৰ লৈ থাকে- লোভ, মোহে, কৰ্মফলৰ কামনাই পথত বিঘ্ন সৃষ্টিৰ ক'ত কি যে মায়াজাল ৰচে। সেইবাবে শংকৰদেৱে সতৰ্ক কৰি দিছিল "জ্ঞানৰ পথত নাহিকে সহায় কৰ্মৰ পথত ভয়" (ভাগৱত) বুলি । শংকৰদেৱে সেয়েহে শ্ৰৱণ কীৰ্তনৰ বিষয়ত গুৰুত্ব দিছিল আৰু ভক্তি ধৰ্মক মুখ্য কৰি লৈছিল।

তেওঁ ভাগৱতৰ (প্ৰথম স্কন্ধ) এই কথাষাৰলৈ সকলোৰে মনোযোগ আকৰ্ষণ কৰিছিল। "ভকতবিহীন জ্ঞান কৰ্মে সবে ব্যৰ্থ"।

শংকৰদেৱে সামাজিক ক্ষেত্ৰতো ৰামানুজৰ আদৰ্শকহে বেছি গুৰুত্ব দিছিল। দুটা দিশক লৈ তেওঁৰ মনত আছিল সংশয় আৰু শংকা। এটা দিশ হ'ল স্থানিক সমাজৰ পৰিবেশ যিটো তেওঁ তুলনামূলকভাবে "নিমি নৱসিদ্ধি সংবাদ"ত ব্যাখ্যা কৰিছে। সেই পৰিৱেশত একেবাৰে নুশুনা কিবা এটা দিবলৈ গ'লে তাৰ পৰিণাম অশুভ হ'ব পাৰে। আনটো দিশ হ'ল- ভাৰতীয় সনাতন আধ্যাত্মিক পৰম্পৰাৰ সতে এই সমাজবিলাকৰ যোগাযোগ প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ যাওঁতে সেই পৰম্পৰাৰ আত্মাৰ যাতে বিনাশ নহয়।

সমাজৰ চিন্তা-চৰ্চাৰ আন এটা স্বৰূপো সক্ৰিয় আছিল পুৰণি পশ্চিমাগত বৃত্তিয়াল লোকসকলৰ মাজত। সেইসকল লোকে ভাৰতীয় পৰম্পৰা মানি চলিছিল কিন্তু শংকৰদেৱৰ "ভাগৱত ভক্তিৰ" বিৰোধীতা কৰিছিল।

শংকৰদেৱে বিৰুদ্ধপন্থীসকলক ক'বলগীয়া হৈছিল এই বুলি যে বেদৰ বিহিত কৰ্ম কৰাত বাধা নাই। কিন্তু মানুহে যিমানে যি নকৰক লাগিলে, কৰ্ম কৰিবলৈ, জ্ঞানাৰ্জন কৰিবলৈ, ভগৱানৰ পূজা কৰিবলৈ নিজৰ জীৱনটো ধাৰণ কৰিব লাগিব। তাকে কৰিবলৈ হ'লে ভোজন কৰিবই লাগিব। তেনেদৰে ইষ্টদেৱতাক তুষ্ট কৰিবলৈ হ'লে, প্ৰসন্ন ৰাখিবলৈ হ'লে হৰি পূজা কৰিবই লাগিব। হৰি প্ৰসন্ন হ'লেহে সকলো প্ৰসন্ন হ'ব। কৰ্ম আৰু জ্ঞানৰ বিষয়ত গুৰুত্ব নিদি সেইবাবে তেওঁ ভক্তিৰ পথ নিৰ্বাচন কৰিছিল। ভাগৱত 'মহাভাৰত'ৰ যিটো ধাৰণা তাত তেওঁ আৰোপ কৰিছিল প্ৰাধান্য। ঐকান্তিক ব্যক্তি যি ভক্তই অৰ্জন কৰিছে, আনহাতে অৰ্জন কৰিও ঈশ্বৰৰ সতে নিজৰ দূৰত্ব সম্বন্ধে সতৰ্ক সেইজনা ভক্তই 'মহাভাগৱত'।

মহাভাগৱত ধৰ্মৰ উন্মুক্ত আৰু সহজসাধ্য ৰূপে, সবাতকৈ প্ৰবলভাবে মুগ্ধ কৰিছিল শংকৰদেৱক। ভাগৱত-অভিব্যক্ত ভক্তি মতবাদক চয়ন কৰাৰ বেলিকা তেওঁ ভকতিৰ স্নিগ্ধ ৰূপতহে অৱগাহন কৰিছিল। বৃত্তি, শ্ৰেণী, নিত্য নৈমিত্তিক কৰ্ম, জাতি, ধৰ্ম নিৰ্বিশেষে সকলো মানুহে ভগৱানৰ নামত অৰ্পন কৰিলেই ঈশ্বৰ অৰ্চনা সম্পূৰ্ণ হয়। এনেদৰে ঈশ্বৰ তুষ্টিৰ পথো উজ্জ্বল হ'ব পাৰে।

কামৰূপত পশ্চিমৰ পৰা আহি থিতাপি লোৱা বৃত্তিয়াল লোকসকলৰ মাজত বৈদিক ব্ৰাহ্মণ্য ধৰ্মৰ প্ৰভাৱ আগৰ পৰাই আছিল। ভূঞা পৰিয়ালবোৰত প্ৰচলিত নৱজাতকৰ অন্নপ্ৰাশন, চুড়াকৰণ, মৃতকৰ শ্ৰাদ্ধ আদিত ব্ৰাহ্মণক দক্ষিণা দিয়া, ব্ৰহ্মভোজন কৰোৱা এই ৰীতি ৰেৱাজবোৰে ব্ৰাহ্মণ ধৰ্মৰ কথাকেই

ঘোষণা কৰে। অৱশ্যে পূব-ভাৰতত বিশেষকৈ উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলত বৰ্ণভুক্তি সমাজৰ আবৰ্তত থকা সমাজবোৰত তন্ত্ৰবাদৰ দ্বাৰা প্ৰভাবান্বিত শক্তি-পূজাৰ্চনাৰ জৰিয়তে হিন্দুধৰ্মৰ পোহৰ বিলাবলৈ যত্ন কৰিছিল ব্ৰাহ্মণ প্ৰচাৰকসকলে। তন্ত্ৰ প্ৰভাৱ থকা গুণে-বৰ্ণ-বহিৰ্গত সমাজক হিন্দুধৰ্মৰ শাক্ত প্ৰচাৰক সকলৰ প্ৰচাৰে প্ৰলুব্ধ কৰিব পাৰিছিল। কিন্তু শংকৰদেৱে প্ৰবৰ্তন কৰা নিৰীহ-নিৰামিষ ভক্তি ধৰ্মই প্ৰবলভাৱে আলোড়িত কৰিব পৰা নাছিল জনসাধাৰণক।

খ্ৰীষ্টীয় সোতৰ শতিকাৰ আগছোৱাত ৰাজত্ব কৰা প্ৰতাপসিংহই হিন্দু ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰাৰ পিছতো তেওঁৰ পুত্ৰৰ অকাল মৃত্যু হোৱাৰ দুখত বৈষ্ণৱসকলক নিৰ্য্যাতন কৰিছিল। লগত ধৰ্মপুথি পালেই মৃত্যুদণ্ড দিছিল। বৈষ্ণৱ গুৰুৰ শিষ্যসকলক ধৰাই আনি বাট-পদূলি সৰা, চাফচিকুণ কৰা জাতিলৈ অৱনমিত কৰিছিল। অথচ তেওঁৰ দিনতেই আহোম প্ৰশাসনে ব্ৰাহ্মণ কটকী মকৰল কৰাৰ নিয়ম কৰিছিল। সেই শতিকাৰ শেষৰ পিনে গদাধৰ সিংহ স্বৰ্গদেৱেও বৈষ্ণৱ গোসাঁই (দক্ষিণপাট আৰু আউনিআটী সত্ৰৰ অধিকাৰ সমন্বিতে) আৰু হিন্দু পুৰোহিতৰ ওপৰত নিৰ্য্যাতন জাপি দিছিল।

এইবোৰ কথাই এটা কথাকে প্ৰমাণ কৰে যে, ব্ৰাহ্মণসকলৰ অৱস্থিতি স্বত্তেও অসমৰ সমাজবোৰত চকুত লগা বিধৰ পৰিবৰ্তন হোৱা নাছিল। নতুনকৈ প্ৰবৰ্ত্তন হোৱা বৰ্ণ-ব্যৱস্থাৰ ক্ষেত্ৰতো তাৰ চূড়ান্ত নিৰ্দ্ধাৰক আৰু নিৰ্ণায়ক ব্ৰাহ্মণ নহয়, আছিল ৰজাহে। আধ্যাত্মিক ভাবনা, সমাজ, ধৰ্ম এনেবোৰ ক্ষেত্ৰত ভাৰতীয় আধ্যাত্মিক পৰম্পৰাৰ বিশেষ প্ৰভাৱ নাছিল বুলিয়েই ধাৰণা কৰিব পাৰি।

শংকৰদেৱৰ ভক্তি আন্দোলন অসমত এটা কেন্দ্ৰীয় ধাৰালৈ ৰূপান্তৰিত হোৱা নাছিল। তেওঁৰ জীৱনকালতেই অসমত ধৰ্মৰ ব্যভিচাৰ হোৱা বুলি জনদিয়েক ভক্তই শংকৰদেৱক কামৰূপৰ পৰা ধৰ্ম প্ৰচাৰৰ বাবে অসমলৈ যোৱাৰ বাবে অনুৰোধ জনাইছিল। শংকৰদেৱ নগ'ল। অৱশ্যে সেই সময়ত তেওঁৰ বয়সো পৰি আহিছিল। শংকৰদেৱে শেষ বয়সত ভক্তি-ধৰ্ম প্ৰচাৰৰ সমগ্ৰ কৰ্তৃত্ব মাধৱদেৱৰ হাতত সঁপি দিয়াৰ সময়ত ভক্তি আন্দোলনৰ দ্বাৰা প্ৰভাবান্বিত এলেকাৰ পূব সীমা আছিল হাজোলৈকেহে। অৰ্থাৎ হাজোৰ পূবলৈ থকা অসমৰ সমগ্ৰ অঞ্চলটো শংকৰদেৱৰ ভক্তি ধৰ্মই চুব পৰা নাছিল। পশ্চিমে বৰপেটা আৰু বেহাৰৰ মাজত এটা ডাঙৰ ফাঁক থাকি গৈছিল, যিটো অঞ্চলত উক্ত আন্দোলন প্ৰায় নামগোন্ধবিহীন আছিল।

ঘাই অসমৰ জনসাধাৰণৰ অধিকাংশ আছিল মংগোলয়ড অথবা অষ্ট্ৰো-এছিয়ান গোষ্ঠীৰ লোক। ম্যানমাৰ হৈ অসম সোমোৱা। সমগ্ৰ ভাৰতবৰ্ষত বিশেষকৈ ছয়টা নৃগোষ্ঠী (Race) ৰ মানুহ আছে। সেইবোৰ হ'ল- প্ৰটো অষ্ট্ৰলদ, মংগোলয়দ, মেডিটেৰিয়ান, পশ্চিমীয়া ব্ৰেকাই চিফাল আৰু নৰ্দিক।

অসমত প্ৰথম তিনিটা গোষ্ঠীৰ মানুহ পৰিলক্ষিত হয়। অৱশ্যে অসমত মংগোলয়দ জনগোষ্ঠীৰ লোকেই সৰহ। উল্লেখনীয় যে এইসকল মানুহ বৰ্ণ-ব্যৱস্থাৰ বহিৰ্ভূত। আনকি বৰ্ণব্যৱস্থা সম্পৰ্কে তেওঁলোকৰ কোনো ধাৰণাই নাই। তদুপৰি ধৰ্মচৰ্চাৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰজাবৰ্গৰ ওপৰত ৰজাই কোনো ধৰণৰ ক্ষমতা প্ৰয়োগ কৰা নাছিল। প্ৰজাসাধাৰণৰ অধিকাংশই আছিল আদিম কৃষিজীৱি সমাজৰ। বহুত আদিম সংস্কাৰৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত আছিল তাহানিৰ অসম মুলুকৰ সমাজখন। তান্ত্ৰিক আচাৰ-বিচাৰেও সমাজখনক দুৰ্বল কৰি তুলিছিল।

আনহাতে ৰজাঘৰ আৰু প্ৰজাঘৰৰ দূৰত্বও আছিল অলংঘ্য। অৱশ্যে এটা কথা ঠিক যে হিন্দুধৰ্মৰ প্ৰচাৰকসকল ৰজাঘৰত আংশিকভাৱে হ'লেও প্ৰজাসাধাৰণ তেওঁলোকৰ সতে সম্পৰ্কযুক্ত নাছিল বুলিয়েই হয়। আনকি কামৰূপতো ভক্তি আন্দোলনৰ প্ৰচাৰকসলে নিজৰ বৃত্তিয়াল সমাজবোৰতহে সক্ৰিয় আছিল। উজনি অসমতো শংকৰ অনুৰাগীসকল প্ৰধানতঃ আছিল ব্যৱসায়ী শ্ৰেণীৰ অৰ্থাৎ বৃত্তিয়াল আৰু ব্যৱসায়ী সমাজতহে ভক্তি আন্দোলনৰ প্ৰভাৱ আছিল। মন কৰিবলগীয়া যে, শংকৰদেৱক উজনিলৈ ঘূৰাই নিবলৈ ব্যৱসায়ী লোকেই আহিছিল। চাবেক কৃষিজীৱি সমাজৰ পৰা কোনো অহা নাছিল।

শংকৰদেৱৰ পৰৱৰ্তীকালৰ প্ৰচাৰকসকলৰ বিষয়ে কোনো কোনোৱে ক'ব খোজে যে, প্ৰাচীন স্থানিক সমাজ গাৰো, ভুটীয়া, মুছলমান, মিচিং, আহোম, কোঁচ আদিৰ পৰা ভালেমান লোকে শংকৰদেৱত শৰণ লৈ ভকত হৈছিল। উদাহৰণস্বৰূপে গাৰোৰ গোবিন্দ আতৈ, ভুটীয়াৰ জয়ৰাম আতৈ, মুছলমানৰ চান্দসাই, মিচিঙৰ পৰমানন্দ আতৈ, আহোমৰ নৰহৰি আতৈ, কোঁচৰ মুৰাৰী চিলাৰায় এইসকল শংকৰদেৱ পন্থৰ ভকত হোৱাৰ কথা কয়। কিন্তু কোঁচ (দৰাচলতে ৰাজবংশীহে) সমাজৰ বাহিৰে আনবোৰ সমাজত শংকৰদেৱৰ ভক্তি ধৰ্ম প্ৰচাৰৰ বাবে উল্লেখিত ব্যক্তিসকলে শৰণ লোৱাৰ কোনো ঐতিহাসিক তথ্য বিচাৰি পোৱা নেযায়। ৰাজবংশীসকল ভকত হোৱাৰ অবকাশ আছিল। কিয়নো ৰাজবংশীসকলৰ স্থান বংগদেশত ইতিমধ্যে ব্ৰাহ্মণ্য ধৰ্মৰ প্ৰভাৱ আছিল আৰু বৰ্ণ-ব্যৱস্থাধীন সমাজৰ সতে তেওঁলোকৰ যোগাযোগ আছিল পূৰ্বৰে পৰাই। উত্তৰ দিশে ভুটান পাহাৰৰ নামনিৰ (দুৱাৰবোৰ পিছত য'ত হৈছিল) বড়ো অধ্যুষিত অঞ্চলবোৰ আৰু দক্ষিণে (য'ত লুকী, ৰাণী এই চুবুৰীয়া ৰাজ্যবোৰ গঢ়ি উঠিছিল) খাচীয়া গাৰো পাহাৰৰ গাতে লাগি থকা অঞ্চলবোৰত ব্ৰাহ্মণ্য ধৰ্ম পৰম্পৰাৰ একো চিন চাবেই নাছিল। কোনো কোনো অঞ্চলত অৱশ্যে আদিম ভুতপ্ৰেত বিশ্বাসৰ সতে তন্ত্ৰবাদৰ উত্থান হৈছিল।

আহোম সমাজ আছিল ৰাজকেন্দ্ৰিক। শংকৰদেৱৰ জীৱন কালত আহোম প্ৰশাসনে অসমৰ কিছুমান অঞ্চল, সত্ৰ সামৰি লৈছিল। কিন্তু আহোমসকল অসমলৈ অহাৰ আগৰ পৰাই অসমত ব্ৰাহ্মণ আছিল। পোন্ধৰ শতিকাৰ আৰম্ভণিৰ পৰাই আহোম স্বৰ্গদেৱৰ চাঙত লক্ষ্মীনাৰায়ণ পূজা চলিছিল। সেই শতিকাৰ শেষ আৰু যোল শতিকাৰ আৰম্ভণিৰ সময়ছোৱাত "আহোম" ৰাজ্যত হিন্দু শকাব্দৰ প্ৰচলন কৰে। আহোম ৰজাই অৱশ্যে ১৬৫৪ খৃষ্টাব্দ পৰ্য্যন্ত প্ৰকাশ্যভাৱে হিন্দুধৰ্মত দীক্ষা লৈ আউনীআটি সত্ৰ আৰু পিছত দক্ষিণপাট সত্ৰত শৰণ লয়। তেওঁ নামটো সলাই দিন্দুমতে "জয়ধ্বজ সিংহ" নাম লয়। তেতিয়াৰ পৰা আহোম ৰজাসকলে হিন্দুধৰ্মৰ উন্নতি সাধিবৰ অৰ্থে অহোপুৰুষাৰ্থ কৰিবলৈ ধৰিলে।

ব্ৰাহ্মণ, কায়স্থ আদি মহন্ত গোস্বামীসকলক দেবোত্তৰ, ব্ৰহ্মোত্তৰ মাটি দান কৰি সমাজত সেইসকলৰ গুৰুত্ব বঢ়াই দিলে। পৰিণতিত অসমৰ সমাজত এটা সামন্তবাদী প্ৰথাই গা কৰি উঠিল। ১৯২০ চনৰ পিয়ল অনুসৰি আহোম প্ৰশাসনে দান কৰা খাত-পামেৰে প্ৰতিপালিত পৰিয়ালৰ সংখ্যা এনেধৰণৰ—

জাতি/পৰিয়াল	পৰিয়ালৰ সংখ্যা
কায়স্থ পৰিয়াল	৩৯৪৩
ব্ৰাহ্মণ	২৯০০
কলিতা	১১৯
কেওট	১১
আহোম	৪

এই তথ্যই আমাক জনিবলৈ দিয়ে যে শংকৰ-মাধৱৰ পৰৱৰ্ত্তীকালত ৰাজ্য প্ৰশাসনৰ সহায়ত অসমত এটা সামন্ত শ্ৰেণী গঢ় লৈ উঠিছিল। অজস্ৰ সত্ৰৰ সৃষ্টি হৈছিল। সত্ৰাধিকাৰৰ স্বাৰ্থ পূৰণৰ আহিলা হৈ পৰিছিল সত্ৰবোৰ। ধৰ্ম বা সমাজৰ কল্যাণ বা উন্নয়নৰ কথা হৈ পৰিছিল গৌণ। এনেদৰে ব্ৰাহ্মণৰ সত্ৰই হওক অথবা অব্ৰাহ্মণে পতা সত্ৰই হওক, মহাপুৰুষীয়া সত্ৰৰ ব্ৰহ্মসংহতি, পুৰুষসংহতি, কালসংহতি অথবা নিকাসংহতিৰে হওক সকলোবোৰ সত্ৰৰে স্বৰূপ আছিল একেধৰণৰ।

প্ৰায়বোৰ সত্ৰৰ সত্ৰাধিকাৰ আছিল অসমৰ বাহিৰৰ ভাৰতীয় মূলৰ লোক। তেওঁলোকৰ অধিকাংশৰে চাবেক কৃষিজীৱি সমাজৰ সতে পৰিচয় আৰু সম্বন্ধ নাছিল। অধিকাৰ পতাৰ ক্ষেত্ৰত পৰিয়ালৰ আৰু বংশগত উত্তৰাধিকাৰ সূত্ৰত গুৰুত্ব দিয়া হৈছিল। যদিও কিম্বদন্তী আছে যে জালোৰা কৈৱৰ্তৰ কৃষ্ণকান্ত

আতাই উজনীয়াল সত্ৰ স্থাপন কৰিছিল, নগাৰ নৰোত্তমে বৰপেটা সত্ৰ, শালৈ কেওটৰ কমললোচন আতাই থকৰীয়াল সত্ৰ, গাৰোৰ গোবিন্দ আতাই খটৰা সত্ৰ, মিচিংসকলৰ পৰমানন্দ আতৈয়ে ৰাম আতা সত্ৰ স্থাপন কৰিছিল, কিন্তু এই সত্ৰবোৰত নগাৰ, কৈবৰ্তৰ কেওটৰ, গাৰো বা মিচিং সমাজৰ একোৱেই নাই। কোনো ধৰণৰ প্ৰামাণ্য তথ্যও নাই যে, এই সত্ৰৰ প্ৰথম অধিকাৰীসকল সেই সমাজভুক্ত আছিল। কেওট অথবা কৈবৰ্ত্তৰ ক্ষেত্ৰত এইটো অনুমান কৰিব পাৰি যে, সেই সমাজবোৰৰ প্ৰতিনিধি হয়তো থাকিবও পাৰে।

অসমৰ জনবিন্যাস হিন্দুধৰ্মৰ এটি নতুন মতবাদ (নৱবৈষ্ণববাদ) আদৰি লোৱাৰ কাৰণে অনুকূল নাছিল। শংকৰদেৱৰ তিৰোভাৱৰ ঠিক ৩০২ বছৰৰ পিছত অসমত বাস কৰা প্ৰথমটো বিজ্ঞানসন্মত লোক পিয়লত দেখা গৈছিল যে ব্ৰাহ্মণ্য পৰম্পৰাৰ সতে পৰিচিত গোষ্ঠীৰ জনসংখ্যা বড়ো কছাৰী গোষ্ঠীৰ জনসংখ্যাতকৈ কম আছিল। ১৮৭১ চনত বৃটিছ চৰকাৰে কৰা লোক গণনা অনুসৰি কাছাৰ জিলাক সামৰি সমগ্ৰ অসমত গোষ্ঠীয় জনসংখ্যা আছিল তলত উল্লেখ কৰা ধৰণৰ—

অসমৰ মুঠ জনসংখ্যা- ২১ লক্ষ ২১ হাজাৰ

জনজাতি - ৪ লক্ষ ৭৯ হেজাৰ

(ক) বড়ো কছাৰী- ২ লক্ষ ৫৭ হেজাৰ

(খ) কোচ আৰু ৰাজবংশী- ৩ লক্ষ ৩ হেজাৰ

(গ) কলিতা- ১ লক্ষ ৮৭ হেজাৰ

(ঘ) ব্ৰাহ্মণ- ৬০ হেজাৰ

(ঙ) কায়স্থ- ১২ হেজাৰ

(চ) আহোম- ১ লাখ ৪৮ হেজাৰ

(ছ) মুছলমান- ২ লাখ ৫০ হেজাৰ

ইতিমধ্যে ১৭ শতিকাৰ মাজভাগৰ পৰা বিশেষকৈ আহোম স্বৰ্গদেউ চুতাম্লা গোঁহাইদেৱক ব্ৰাহ্মণ্যধৰ্মত শৰণ দি ব্ৰাহ্মণসকলে শৰণীয়া অভিধা দিয়াৰ পিছৰ পৰাই অভাৰতীয় মূলৰ পৰা সৃষ্টি হোৱা বড়ো-কছাৰী, ৰাভা, তিৱা, আহোম আদি জনগোষ্ঠীৰ পৰা ব্ৰাহ্মণ প্ৰচাৰক সকলৰ উদ্যোগত হিন্দুধৰ্মলৈ উত্তৰণৰ এটি প্ৰক্ৰিয়া আৰম্ভ হৈছিল। শংকৰদেৱৰ দিনত ব্ৰাহ্মণ্য পৰম্পৰা সম্পৰ্কে অৱগত জনগোষ্ঠীৰ লোকসংখ্যা তেনেই তাকৰ আছিল। চাৰেক জনগোষ্ঠীৰ দ্বাৰা সেই জনগোষ্ঠীয় লোকসকল আচ্ছন্ন হৈ আছিল। এই চাৰেক জনগোষ্ঠীয়, দক্ষিণ-পূব এছিয় মূলৰ লোকসকলক ভাগৱত পুৰাণত মূৰ্তিমান "পাপ" আখ্যা দিয়া হৈছে। বৌধায়ন ধৰ্মসূত্ৰত এই লোকসকল থকা অঞ্চললৈ অহা মানুহে স্বদেশলৈ গৈ প্ৰায়শ্চিত্ত কৰি শুদ্ধ হোৱাৰ ব্যৱস্থা দিয়া আছে। বৌধায়ন ধৰ্মসূত্ৰ আৰু ভাগৱত পুৰাণত এইদৰে উল্লেখ কৰাৰ অৰ্থ হ'ল এই অঞ্চলৰ সেই মানুহখিনি ভাৰতীয় ঐতিহ্য পৰম্পৰাৰ সতে একেবাৰে অপৰিচিত আছিল।

শংকৰদেৱে পুৰণি পৰম্পৰাক একেবাৰে বাদ দিয়া নাছিল আৰু ৰামানুজৰ দৰে জ্ঞান কৰ্মতকৈ ভক্তিক মুক্তিৰ প্ৰশান্ততম পথ হিচাবে গ্ৰহণ কৰাৰ পোষকতা কৰিছিল। তেওঁৰ অন্যতম উদ্দেশ্য আছিল কামৰূপ অসমৰ বিশাল অহিন্দু অবৰ্ণ সমাজখনক হিন্দুধৰ্মৰ আৱৰ্ত্তলৈ অনাৰ পথ সহজ কৰি তোলা। এইখন সমাজত ধৰ্ম প্ৰচাৰৰ সূচল হোৱাকৈ শাস্ত্ৰৰ কথাবোৰ স্থানীয় ভাষালৈ অনুবাদ কৰা, জটিল কষ্টবোধ্য শাস্ত্ৰবোৰ পৰিহাৰ কৰা এনে ধৰণৰ উপায় কিছুমানৰো আশ্ৰয় লৈছিল শংকৰদেৱে।

এখন শ্ৰেণীহীন সমাজ গঠনৰ কথা শংকৰদেৱে চিন্তা কৰা নাছিল। তেওঁ যত্নপৰ হৈছিল অসমত হিন্দু উচ্চবৰ্ণৰ উৎপীড়নকাৰীসকলৰ উদ্ভগুলিৰ পৰা সমাজৰ শুদ্ৰ, বৰ্ণেতৰ আৰু নিঃসহায় মানুহবোৰক একশৰণ ভক্তিধৰ্মৰ জৰিয়তে ধৰ্মীয় মৰ্য্যাদা আৰু নিৰাপত্তা দিয়াৰ কাৰণে।

শংকৰদেৱে অসমক এখন পুণ্য তীৰ্থভূমি হিচাবে আনৰ আগত সাব্যস্ত কৰি দেখুৱাবলৈ সংকল্প লৈছিল। ৰামচৰণ ঠাকুৰ প্ৰণিত গুৰু চৰিত অনুযায়ী শংকৰদেৱে জীৱনৰ অন্তিম কালত কেইদিনমানৰ কাৰণে মাধৱদেৱৰ সৈতে পাটবাউসীত আছিল। মাধৱদেৱে শংকৰদেৱক সুধিছিল নানা তীৰ্থৰ ঠিকনা। তেওঁ অসমৰ দীঘ-বাণী মনেৰে চলাথ কৰি ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ দুয়োকূলৰ নদী-নলা, গাওঁ-ভূঁইৰ মাজত যিবোৰ তীৰ্থ আৰু তীৰ্থযোগ্য স্থান সকলোবোৰৰ বিষয়ে বিশেষভাৱে মাধৱক কৈছিল। শংকৰদেৱে অসমক যে প্ৰাণভৰি ভাল পাইছিল এইবোৰ কথাই তাকে প্ৰমাণ কৰে।

প্ৰণিধানযোগ্য যে, বহুমুখী প্ৰতিভা আৰু অসাধাৰণ পাণ্ডিত্যৰ গুণেৰে মহীয়ান হোৱা বাবেহে শংকৰদেৱে অসম-কামৰূপত ধৰ্ম প্ৰচাৰ কৰিব পাৰিছিল। ভক্তি ধৰ্মৰ আন্দোলন আগবঢ়াই নিয়াৰ বাবে কোনো ধৰণৰ অনুঘটক অসম মুলুকত নাছিল। সমগ্ৰ আন্দোলনটো তেওঁ একেবাৰে নিসঙ্গ-নিৰালম্বভাৱে আৰম্ভ কৰিবলগীয়াত পৰিছিল। তেওঁ দুটা ভিন্ন আৰু বিচিত্ৰ ভৌগলিক অৱস্থানত গঢ় লোৱা প্ৰাচীন সভ্যতাৰ মাজত স্থায়ী সেতু ৰচনাৰ প্ৰযত্ন কৰিছিল। দক্ষিণ-পূব এছিয়াত গঢ় লোৱা নিগ্ৰিটো, প্ৰ'টো অষ্ট্ৰোলয়ড, মঙ্গোলয়দ আদি সভ্যতাৰ সৈতে ভাৰতীয় মূল সুঁতিত উদ্ভৱ হোৱা সাম্ৰাজ্য স্থাপন কৰাৰ কাৰণে অসমত শংকৰদেৱে প্ৰথম প্ৰচেষ্টা চলাইছিল। টাই, তিব্বতধৰ্মী আদি সমাজৰ মানুহৰ সতে ভাৰতৰ মূলসুঁতিৰ পৰা অহা যিবোৰ মানুহ আছিল- এই দুইবিধ সমাজৰ দৈনন্দিন আচৰণ, পাৰস্পৰিক ব্যৱহাৰ, জীৱন ধাৰণ পদ্ধতি সম্পূৰ্ণ ভিন্ন আছিল। জীৱনৰ প্ৰতি দৃষ্টিভঙ্গীৰ ক্ষেত্ৰতো আছিল পৃথকতাৰ বলিষ্ঠ পদক্ষেপ ল'বলৈ সক্ষম হৈছিল। কিয়নো এই প্ৰভেদৰ প্ৰতি তেওঁ আছিল সদাসচেতন আৰু এই অঞ্চলৰ স্থানীয় সমাজৰ প্ৰতি তেওঁৰ আছিল গভীৰ সংবেদন।

ড° বাণীকান্ত কাকতিয়ে "শংকৰদেৱ" গ্ৰন্থত লিখিছে যে অসমীয়াৰ আধ্যাত্মিক জীৱনৰ উৎকৰ্ষিত বিষয়ত মহাপুৰুষজনাই চতুৰংগ দান দি থৈ গৈছে। যি বিৰাট পুৰুষে আত্মৰূপ প্ৰাণ দান কৰে, যি বল দান কৰে, যাৰ বিশিষ্ট শাসন সকলো প্ৰাণী, এনেকি সকলো দেৱতাই মূৰ পাতি লয়, যাৰ ছায়া অমৰ, যাৰ পৰাই মৃত্যু- সকলো ব্ৰহ্মাণ্ডৰ যি একমাত্ৰ অধিপতি সেই বিৰাট পুৰুষৰ আদৰ্শ উদ্ধাৰ কৰি নিষ্কামভাৱে তাৰ উপসনা কৰি কেনেকৈ সকলো কামনাৰ নিবৃত্তি সাধন কৰি মুকুতি পথত আগুৱাব পাৰি তাৰ সন্ধান অসমীয়া সমাজক মহাপুৰুষে দান কৰে। সেই বাটৰ পৰা কৰ্মৰ বিভীষিকা আৰু সামাজিক শ্ৰেণী ভেদৰ ব্যৱধান কুঁৱলী আঁতৰাই সকলোকে ভয় নোহোৱাকৈ খোজ কাঢ়িবৰ জন্মগত অধিকাৰ মহাপুৰুষে দান কৰে।"

শংকৰদেৱৰ সাহিত্য সৃষ্টি কৰ্মতেই নতুন জীৱনৰ প্ৰকাশ হোৱা নাছিল। নৱ চৈতন্যৰ কেন্দ্ৰ স্বৰূপে ধৰ্মসত্ৰবোৰ স্থাপন কৰা হৈছিল। মন আৰু চিত্ত অৰ্পন কৰা হৈছিল সেইবোৰত। এই আঞ্চলিক অনুষ্ঠানবোৰে নৈতিক নিয়মবোৰ বান্ধি দিছিল আৰু সমাজৰ কাৰ্য্যকলাপবোৰ শাসনৰ ভিতৰত ৰাখিছিল। সত্ৰৰ ক্ষুদ্ৰ সংস্কৰণ হিচাবে গাঁৱলীয়া নামঘৰবোৰ সজা হৈছিল। এই নামঘৰবোৰে একধাৰে গাঁৱলীয়া বিধানসভা, বিচৰালয়, পঢ়াশালি আৰু প্ৰাৰ্থনা গৃহৰ কাম কৰিছিল। সদা পৰিৱৰ্ত্তনশীল ৰাজনৈতিক অৱস্থাৰ মাজত এই অনুষ্ঠানবোৰে অসমীয়া সমাজৰ ধৰণীস্বৰূপে কাম কৰিছিল। শাসকৰ ক্ৰোধাগ্নিৰ প্ৰবল ধুমুহাত মাজে সময়ে এই অনুষ্ঠানবোৰৰ ভেটি পৰ্য্যন্ত কঁপি উঠিছিল, কিন্তু প্ৰচণ্ডতাৰ অৱসানৰ পিছত দুনাই ঠন ধৰি উঠিছিল। কিন্তু সুদিন, দুৰ্দিন সকলো সময়তে জীৱনৰ শক্তিমান কেন্দ্ৰ হিচাপে এই অনুষ্ঠানবোৰে যোগ্য সমাদৰ লাভ কৰিছিল।

চমকপ্ৰদ অনুৰণন এয়ে যে শংকৰদেৱে অসমক এটা নতুন জীৱন, নতুন সাহিত্য আৰু নতুন ৰাষ্ট্ৰ দান কৰিলে। কত ৰজা আহিল কত ৰজা গ'ল- কালক্ৰমে তেওঁলোকৰ ৰাজ্য ধূলিময় হৈ গ'ল,

কিন্তু শংকৰদেৱ ৰাষ্ট্ৰ হৈ থাকিল। অসমীয়া সমাজৰ প্ৰতি মানুহৰ অন্তৰত তেওঁৰ ক্ষমতা বৈভৱ অক্ষুন্ন হৈ চলি আছে।

লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাৰ দৃষ্টিত শংকৰদেৱ আছিল মহান মনুষ্যত্বৰ প্ৰতিনিধি। জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাৰ বাবে শংকৰদেৱ আছিল স্ৰষ্টা আৰু সেয়েহে অক্ষয় বিস্ময় আৰু সন্মানৰ পাত্ৰ।

ভক্তিধৰ্ম প্ৰচাৰত সত্ৰৰ ভূমিকা ঃ

লোকমুখে প্ৰচলিত যে উজনি অসম এৰি ভাটি অভিমুখে যাত্ৰা কালত থমকি ৰোৱা বাহৰ বিলাকত শংকৰদেৱে সদায় ভাটিমুৱাকৈ বহিছিল যদিও বেহাৰত থিতাপি লোৱাৰ পিছৰ পৰা গুৰুজনাই সদায় উজনিমুৱাকৈ বহিছিল। তেওঁৰ এই অভ্যাসৰ উঁহ বিচাৰি ভকতসকলে কোৱা-কুঁই কৰিছিল গুৰুজনাৰ হেনো উজনিত ভক্তি ধৰ্ম বিলাবলৈ নোপোৱাৰ বেদনা ৰৈ গ'ল। অনেকে আজিকালি অভিযোগ কৰা শুনা যায় যে, শংকৰ-মাধৱৰ পিছত সত্ৰ সংখ্যা বাঢ়িল যদিও ভক্তি ধৰ্ম প্ৰচাৰত সত্ৰ বিলাকে একে অৰ্থপূৰ্ণ কাম সাধিব নোৱাৰিলে। কিন্তু নিৰ্মোহভাবে অলপ দকৈ গমি চালেই দেখা যায় যে অনেক দোষ-ত্ৰুটি থাকিলেও সত্ৰবোৰে অসমৰ সামাজিক আৰু নৈতিক উন্নয়নৰ দিশত অপৰিসীম অৰিহণা যোগাবলৈ সক্ষম হৈছিল। শংকৰদেৱ প্ৰমুখ্যে তেৰাৰ অনুগামী সম-সাময়িক বা প্ৰায় সম-সাময়িক ধৰ্ম গুৰুসকলে উজনি অসম ত্যাগ কৰাৰ পিছত যে কোনো দিনে কোনোজনে উজনিলৈ প্ৰত্যাগমন নকৰিলে, সেইটো ঐতিহাসিক সত্য। উজনি অসমত ভক্তি ধৰ্ম প্ৰচাৰৰ ক্ষেত্ৰত সত্ৰবোৰে যুগান্তকাৰী ভূমিকা পালন কৰিছিল। মৰাণ, মটক, কছাৰী, মিচিং, দেউৰী, আহোম, চুটীয়া, কেওট, কৈৱৰ্ত্ত আদি সকলোকে ভক্তিধৰ্মৰ মজিয়াতো সমবেত কৰালে। পুৰুষানুক্ৰমে ভক্তি ধৰ্ম আৰু শংকৰী কলা সংস্কৃতি সম্পন্ন উজনি অসমৰ লোকসকলে সত্ৰৰ জৰিয়তে নতুন জীৱনৰ সন্ধান পালে। শংকৰদেৱ, মাধৱদেৱ, গোপালদেৱ, পুৰুষোত্তম ঠাকুৰ আৰু ৰামচৰণ ঠাকুৰ আদিয়ে য'ত থাকি অংকীয়া নাটবোৰ ৰচনা কৰিছিল আৰু অভিনয় কৰাইছিল সেই অংকীয়া নাট নামনি অসমত প্ৰায় বিলুপ্ত হ'ল।

প্ৰেমকান্ত মহন্তই তেওঁৰ "ভক্তি ধৰ্ম অসমত প্ৰবৰ্ত্তন আৰু সংহতি বিভাজন" গ্ৰন্থত উল্লেখ কৰিছে যে "সত্ৰৰ বিস্তৃতিৰ ফলত দুটা সময়ত সমগ্ৰ অসমত ঘাইকৈ মধ্য আৰু উজনি অসমত, এনে এঘৰ হিন্দু অসমীয়া মানুহ নাছিল যিঘৰ কোনোবা নহয়, কোনোবা এখন সত্ৰৰ সেৱক নাছিল। অসমীয়া সমাজত আটাইতকৈ অসহনীয় আৰু চৰু পেলনি যোৱা গালিযাৰ আছিল "অশৰণীয়া বা অশৰণীয়াৰ পো" বোলা কথাযাৰ। এনে এখন হিন্দু অসমীয়া গাঁৱ নাছিল য'ত এটা ৰাজহুৱা নামঘৰ নাছিল। গাঁৱৰ প্ৰতিঘৰ মানুহেই শ্ৰমদান কৰি নিৰ্মাণ কৰি লৈছিল নামঘৰ। এনে এটা ৰাজহুৱা নামঘৰ নাছিল য'ত নিতৌ নাম প্ৰসঙ্গ নহৈছিল। আৰু ভাদমহীয়া গুৰু কীৰ্তনত এখন নহয় এখন অংকীয়া নাটৰ ভাওনা নহৈছিল। এই সামাজিক আৰু সাংস্কৃতিক সুস্থ পৰিৱেশ যে সত্ৰবোৰে সৃষ্টি কৰিছিল তাত লেশমানো সন্দেহ নাই। অন্য দিশত অৰ্থাৎ ধনে সম্পদে বা পঢ়াশলীয়া বিদ্যাত পিছ পৰি থকা সম্প্ৰদায় নিৰ্বিশেষে সকলো সুশিক্ষিত, সুমাৰ্জিত আৰু সু-সংস্কৃতিবান। শাস্ত্ৰীয় সঙ্গীতৰ অধ্যয়ন পুষ্ট নোহোৱাকৈও অসমীয়া গায়ন-বায়ন, সূত্ৰধাৰ, খনিকৰসকল উচ্চমান বিশিষ্ট কলাকাৰ। এয়া সত্ৰীয়া সংস্কৃতিৰেই প্ৰভাৱ। সামাজিক সুস্থ পৰিৱেশৰ সৃষ্টি হৈছিল সত্ৰবোৰৰ পৰা ঘাইকৈ দুখীয়া নিচলা সত্ৰবোৰৰ পৰা। ভাৰ পাচি কঢ়িওৱা একোজন ভকতৰ লগত লৈ অলৌ টলৌকৈ পদব্ৰজে এখনৰ পিছত আন এখন শিচু গাওঁৰত ভ্ৰমি নামঘৰে নামঘৰে বাহৰ পাতি ডেকাসকলক শৰণ কৰাই শৰণীয়া শিষ্য সকলক "ভজন দি" নামগুণ, পাঠ-প্ৰসঙ্গ, গীত-পদ, ভাওনা-সবাহ, গায়ন-বায়ন জোৰা শিকাই বৰ বৰ ভোজ ৰান্ধি খুৱাই ফুৰা দুখীয়া নিচলা সত্ৰবিলাকৰ ব্ৰাহ্মণ-অব্ৰাহ্মণ গোঁসাই সকলেই এই মহৎ কামটো কৰি ফুৰিছিল। একালৰ ইংৰাজী শিক্ষা আওকাণ কৰি তাল খোলকে যথাসৰ্বস্ব বুলি বুকুত

বান্ধি থকা লোৱা এই সত্ৰবিলাকৰ গোঁসাই ভকতসকলেই যুগৰ বাধা বিঘিনি নেওঁচা দি কোনো ৰকমে মহাপুৰুষৰ ধৰ্ম-সংস্কৃতি, বহু ৰাজনৈতিক, অৰ্থনৈতিক আৰু সামাজিক সংঘাত আৰু বিপৰ্য্যয়ৰ মাজেদি যোৱা প্ৰায় পাঁচটা শতাব্দী বৰ্তাই ৰাখিলে।

এইটো অৱশ্যে স্বীকাৰ কৰিবই লাগিব যে কিছুমান সত্ৰই ঐশ্বৰ্য্য বিভূতিৰ মোহত ৰজাঘৰীয়া চালচলন অনুকৰণ কৰি শংকৰদেৱে প্ৰদৰ্শন কৰি যোৱা মূল আদৰ্শৰ পৰা আঁতৰি গ'ল যাৰ ফলস্বৰূপে কিছুমান সচেতন লোক সত্ৰ বিমুখ হৈ পৰিল। সেইবোৰ সত্ৰৰ প্ৰতি অহা অনীহাৰ মূল ভৰিব লগা হ'ল মহাপুৰুষৰ আদৰ্শ আৰু সংস্কৃতি বুকুত বান্ধি থকা ৰজাঘৰীয়া সন্মান বিমুখ দৰিদ্ৰ দুখীয়া সত্ৰবিলাকেহে। পৰ্বতীয়া জনজাতীয় অঞ্চলবোৰতো মহাপুৰুষীয়া ধৰ্মৰ চকুত লগা সম্প্ৰসাৰণ নহ'ল। বৃটিছ শাসকসকলৰ আশীৰ্বাদপুষ্ট খ্ৰীষ্টান মিচনাৰীসকলে পাহাৰীয়া অঞ্চলত নিজৰ ধৰ্মপ্ৰচাৰ কাৰ্য্যসূচী তীব্ৰতৰ কৰি তুলিলে।

অসমৰ বাহিৰৰ পৰা আহি অসমতে নিগাজী হোৱা চাহ বনুৱা সম্প্ৰদায়ৰ লোকসকলৰ ক্ষেত্ৰতো প্ৰায় একে কথা। বৃটিছ শাসকসকলে চাহ হনুৱা অধ্যুষিত অঞ্চলবোৰত বৈষ্ণৱ ধৰ্ম প্ৰচাৰকসকলৰ কাৰ্য্যত অহেতুক বাধা নিষেধ জাৰি কৰিছিল।

সত্ৰ কোনো ব্যক্তি বিশেষ নহয়। সত্ৰৰ অধিকাৰীকে ধৰি শিষ্য-সেৱক, গায়ন-বায়ন, পাঠক আৰু কীৰ্তন ঘৰ, মণিকূট সমন্বিতে সকলোকে বুজায়। অসমৰ সত্ৰসমূহ, যি অনুষ্ঠান ভাৰতৰ আন ক'তো দেখিবলৈ পোৱা নেযায়, অসমৰ ভক্তি-ধৰ্ম বৃক্ষৰ শিপাস্বৰূপ। যুগৰ লগত খাপ কুৱাই আৱশ্যকীয় সংস্কাৰ সাধনৰ দ্বাৰা সত্ৰবোৰ সঞ্জীৱিত কৰাটো সকলো অসম হিতৈষীলোকৰ কৰ্তব্য। সত্ৰৰ বল বৃদ্ধি, প্ৰভাৱ বিস্তাৰ হোৱাটো আধুনিক অসমীয়া সমাজৰ বাবে অতীৱ প্ৰয়োজনীয় হৈ পৰিছে। বৈষ্ণৱ সত্ৰবোৰে হৃত মান, যশ ঘূৰাই আনিব পাৰিলেহে অসমৰ সাংস্কৃতিক সম্পদ আৰু ঐতিহ্য ৰক্ষা পৰিব।

মহাপুৰুষীয়া সম্প্ৰদায় ঃ

শংকৰদেৱে প্ৰবৰ্ত্তন কৰা ধৰ্মৰ প্ৰধান ধৰ্মাচাৰ্য্যৰ ভাৰ পাইছিল মাধৱদেৱে। দামোদৰদেৱ তেওঁৰ শিষ্য প্ৰশিষ্যসকলৰ সৈতে মাধৱদেৱৰ কৰ্তৃত্ব ক্ষেত্ৰৰ পৰা বাজ হ'ল, তেওঁৰ দলটো মহাপুৰুষীয়া বুলি প্ৰসিদ্ধ হ'ল। মাধৱদেৱক মহাপুৰুষ গৰিমা প্ৰদান কৰা হ'ল। তেওঁ শংকৰী ধৰ্মৰ গুৰি ধৰিলে।

মাধৱদেৱে শংকৰদেৱৰ অনুগামীসকলক সংগঠিত কৰিলে, অসমৰ বিভিন্ন ঠাইলৈ ধৰ্ম প্ৰচাৰৰ নিমিত্তে সন্তসকলক পঠালে আৰু বহু সত্ৰ স্থাপন কৰিলে। সেইবোৰৰ ভিতৰত প্ৰথম সত্ৰ হ'ল বৰপেটা।

সকলো মহাপুৰুষীয়া গৃহস্থী আছিল আৰু সকলোৱে নিজৰ জীৱনৰ দায়িত্ব শ্ৰীকৃষ্ণৰ প্ৰতি সমৰ্পিত হৈ নিস্পৃহভাৱে পালন কৰিছিল। শংকৰদেৱ নিজে গৃহী আছিল আৰু তেওঁৰ অনুগামীসকলক কেৱলীয়া হ'বলৈ উৎসাহিত নকৰিছিল। কিন্তু মাধৱদেৱৰ কিছুমান শিষ্যই অবিবাহিত হৈ থাকি নামঘৰৰ কাষতে সৰু পঁজা সাজি বাস কৰিছিল। তেওঁলোকক কেৱলীয়া বোলা হৈছিল। তেওঁলোকে শংকৰদেৱৰ আদৰ্শ ভক্ত সমাজত প্ৰচাৰ কৰিছিল আৰু এই কাৰ্য্য বৃদ্ধকাললৈ চলিছিল।

আনুষ্ঠানিকভাৱে নামঘৰৰ নিত্য-নৈমিত্তিক কামবোৰ এই কেৱলীয়া ভকতসকলে সম্পাদন কৰিছিল।

মহাপুৰুষীয়াসকলে দুই চাৰিজনৰ লগত বা কাচিৎ অকলশৰে গুৰুৰ পৰা শৰণ মন্ত্ৰ গ্ৰহণ কৰিছিল। যিসকলে একেলগে শৰণ লৈছিল, তেওঁলোকে আজীৱন গুৰু ভাইৰ দৰে আধ্যাত্মিক বন্ধুত্ব বাহাল ৰাখিছিল আৰু পৰস্পৰে নাম কাঢ়ি নামাতিছিল। এইক্ষেত্ৰত জাত-পাতৰ কোনো বিচাৰ কৰা নহৈছিল। কিন্তু এজন উচ্চজাতৰ মানুহে নিম্নজাতৰ ঘৰত বিয়া নকৰিছিল আৰু খোৱা বোৱাও নকৰিছিল, কিন্তু

তেওঁলোকে একেখন মজিয়াত বহি উচ্চজাতৰ লোকে ৰন্ধা-বঢ়া কৰা আহাৰ গ্ৰহণ কৰিছিল। আধ্যাত্মিক ক্ষেত্ৰত জাত-পাতৰ বিচাৰ কৰা নহৈছিল কাৰণ মহাপুৰুষীয়া ধৰ্মত ব্ৰাহ্মণেও সত্ৰৰ শূদ্ৰ অধিকাৰৰ ওচৰত শৰণ লৈছিল।

দামোদৰীয় বা বামুণীয়া সম্প্ৰদায় ঃ

দামোদৰদেৱ ব্ৰাহ্মণ আছিল আৰু তেওঁৰ অনুগামীসকলে নিজকে দামোদৰীয়া বা বামুণীয়া সম্প্ৰদায়ৰ বুলি কৈছিল। দামোদৰদেৱে নিজৰ ধৰ্মমত প্ৰকাশ কৰাৰ কাৰণে কোনো সাহিত্য ৰচনা কৰা নাছিল, দামোদৰীয়া সকলে শংকৰ-মাধৱদেৱৰ ভক্তি-সাহিত্যকে পঢ়িছিল। কিন্তু দামোদৰদেৱৰ কাৰণে তেওঁৰ কিছুমান শিষ্যই পুথি ৰচনা কৰিছিল। আন আন দেৱদেৱীৰ পূজাত বাধা নিষেধ আৰোপ কৰি দামোদৰদেৱে শ্ৰীকৃষ্ণৰ একশৰণীয়া ভক্তিত গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছিল। অৱশ্যে তেওঁৰ বক্তব্য বুলি কথিত আছে, “প্ৰাচীন কালত ঋষিসকলে গাৰ্হস্থ্য জীৱনৰ ধৰ্ম পালন কৰাৰ কাৰণে আন দেৱ দেৱীক পূজা কৰিছিল যদিও প্ৰথমতে মনত শ্ৰীকৃষ্ণৰ ধ্যান কৰিহে আন দেৱ-দেৱীৰ পূজা কৰিব লাগে।” কিন্তু আন দেৱ-দেৱীৰ উপাসনাই শ্ৰীকৃষ্ণৰ ধ্যানত বিঘিনি জন্মাব কাৰণে আৰম্ভণিতে ইয়াক সম্পূৰ্ণভাৱে বাৰণ কৰা হৈছে।

সামাজিক জীৱনত মহাপুৰুষীয়া আৰু দামোদৰীয়াসকলৰ মাজত কোনো প্ৰভেদ নাছিল। তেওঁলোকে সত্ৰ আৰু নামঘৰৰ সকলো ধাৰ্মিক অনুষ্ঠানতে ভাগ লয় অৱশ্যে মহাপুৰুষীয়াসকল মূৰ্তি পূজা আৰু অন্য দেৱ-দেৱী পূজাৰ ঘোৰ বিৰোধী। কিন্তু দামোদৰীয়াসকলে এনেবোৰ অনুষ্ঠানত ভাগ ল’ব পাৰে। এনেবোৰ পৰ্য্যবেক্ষণৰ পৰা দেখা যায় যে এই সম্প্ৰদায়টো নিভাঁজ বৈষ্ণৱ ধৰ্মাৱলম্বীতকৈ পৌৰাণিক ধৰ্ম আৰু নৱবৈষ্ণৱ ধৰ্মৰ সমন্বয়ৰ পথিক মাথোঁ।

দামোদৰীয়াসকলে সদায় ব্ৰাহ্মণ গুৰুৰ পৰা শৰণ লয় আৰু দামোদৰীয়া সত্ৰত ব্ৰাহ্মণৰ বাহিৰে কোনো সত্ৰীয়া হ’ব নোৱাৰে। যি ক্ষেত্ৰত সৰহভাগ মহাপুৰুষীয়া সত্ৰৰ সত্ৰীয়া হৈছে সুদ্ৰ আৰু তেওঁলোকে শৰণ দিয়ে।

আধ্যাত্মিক দৃষ্টিৰেও দুয়োটা সম্প্ৰদায়ৰ ভিতৰত বিভেদ আছে। জাত-পাত নিৰ্বিশেষে সকলো মহাপুৰুষীয়া শংকৰদেৱৰ শৰণমন্ত্ৰ আওৰাব পাৰে, কিন্তু দামোদৰীয়াসকলে সেই মন্ত্ৰকে সুকীয়াকৈ আওৰায়। তেওঁলোকৰ মাজত ব্ৰাহ্মণে সম্পূৰ্ণকৈ মন্ত্ৰ গাব পাৰে অথচ তেওঁলোকৰ মাজৰ সুদ্ৰই কেৱল সংক্ষিপ্ত অংশহে আওৰাব পাৰে।

হৰিদেৱী সম্প্ৰদায় ঃ

পৰৱৰ্ত্তী কালত হৰিদেৱেও এটা নতুন ধৰ্মপন্থা প্ৰৱৰ্ত্তন কৰে। এই পন্থাৰ ভক্তৰ সংখ্যা তাকৰীয়া। হৰিদেৱ ব্ৰাহ্মণ হোৱা বাবে তেওঁৰ উপদেশবোৰ দমোদৰীয়াৰ ওচৰ চপা। ঃঃ

সহায়ক গ্ৰন্থ ঃ

১) সৰ্বভাৰতীয় ভক্তি আন্দোলন আৰু শংকৰদেৱ- মেদিনী চৌধুৰী।
২) চাৰি সংহতিৰ বিভাজন আৰু ভক্তিধৰ্ম- প্ৰেমকান্ত মহন্ত।

The author is a resident of Assam, India.

NAAM OFFERES SINCERE CONDOLENCES

Gavin R. Barooah

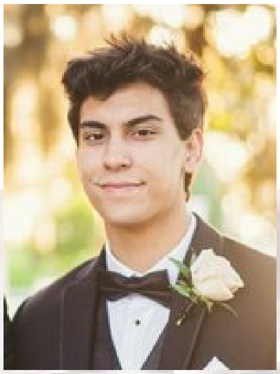

It is with profound sadness that we announce the passing of Gavin R. Barooah of Ledgewood, New Jersey, on November 28, 2024, at the age of 19. Gavin's sudden departure leaves an irreplaceable void in the lives of his family, friends, and all who had the privilege of knowing him.

Gavin was born on October 27, 2005, in Denville, New Jersey, to Himal and Shanda (Baune) Barooah. He graduated from Roxbury High School in 2024, where he made a lasting impact on both his peers and his community. Gavin's love for ice hockey was a defining part of his life. He began his journey in the sport through Roxbury's youth program, and his dedication and skill propelled him to become a standout player throughout his high school years. His leadership qualities shone brightly when he was named captain of the Roxbury High varsity hockey team in his senior year. Gavin received multiple honors in the All-Haas Division in MCSSIHL throughout his hockey career, including first-team defenseman of the year in 2023-2024 and 2024 MVP. These accolades were a testament to his dedication, but it was his kindness, empathy, and ability to bring joy to everyone around him that made him truly special.

In addition to his passion for hockey, Gavin was deeply committed to fitness and athletics. He worked as an Assistant Manager at Alpha Fitness in Ledgewood, NJ, where he was recently promoted, a milestone that filled him with pride. Gavin's determination, work ethic, and love for his family and friends were the cornerstones of his character. Known for his vibrant personality, he had an extraordinary ability to make everyone feel welcome and appreciated. His heart was big, his smile perpetual, and his spirit contagious. Gavin's love and support for those around him left a lasting impact on all who knew him. At just 19, he had already touched so many lives - not just as a gifted ice hockey player and captain, but as a loving son, brother, nephew, cousin, and friend. Although Gavin's physical presence is no longer with us, his memory will live on forever in our hearts.

Gavin is survived by his loving parents, Himal and Shanda (Baune) Barooah; his brothers, Brandon and Ethan Barooah, and his sister-in-law, Jane (Spitnale) Barooah; his grandmother, Debra (Baune) Jones; his uncle, Rumon Barooah, and his wife, Joysree Barooah; his aunt, Pomee Barooah; his aunt, Brittny Volmer, and her husband, Cody Volmer; his uncle, Lance Jones, and his wife Chemroen Jones; as well as several cousins, friends, and teammates who will carry his memory with them always. Gavin's best friends, Michael Agathis and Dylan Profaca, were like brothers to him, and they shared a bond that will never be broken. Gavin was deeply loved by his late grandfather, Aroon Barooah, who sadly passed away just two days before Gavin. He will be deeply missed by his family, friends, former teammates, and the entire Roxbury High School community.

Gavin's untimely departure has left a deep wound, felt profoundly by all who knew him. His family appreciates the outpouring of love and support during this incredibly difficult time.

A naam-proxonga is planned to observe Gavin's passing.

Reproduced with permission with minor modifications from the published obituary.

NAAM OFFERES SINCERE CONDOLENCES

Writuparna Sutradhar Khanikar

***T**he Assamese community was deeply saddened by the untimely passing of Writuparna Sutradhar Khanikar on November 7, 2024. To all who knew Writuparna (Writu), she was a beloved wife, mother, daughter, sister, and a wonderful friend who left far too soon. Writu has left behind a legacy of love, compassion, and positivity for all whose lives she touched.

Writu was born in Assam, India, July 8, 1982, to Abani Kumar Sutradhar and Miju Sutradhar. Her journey through life was marked by extraordinary achievements. She graduated with a B. Tech in Mechanical Engineering from IIT Guwahati and then went on to earn an MBA from IIT Kharagpur. Her professional journey began in Kolkata, where she worked at Deloitte for a year before marrying her soulmate - Prakash Khanikar in 2008. They then made Chicago their home for 12 years. In Chicago, Writu became an active and cherished member of the Assamese community. She embraced her cultural roots and often performed Assamese dances with her friends in the community, spreading joy and unity. During her time in Chicago, she worked in various technology companies, showcasing her brilliance and dedication.

Writu was a devoted mother to her two beautiful daughters, Tanvi and Trisha, both born in Chicago. She dedicated herself to their happiness and growth, providing them with love, guidance, and unwavering support.

In 2017, the family moved to New Jersey when her younger daughter Trisha was just three months old. Despite the challenges of relocation, Writu's resilience and grace shone through and she soon found herself surrounded by a tight-knit circle of friends whom she made her new family.

A true foodie at heart, Writu expressed her love through cooking, hosting and feeding others. Food was her love language. Writu never forgot the birthday of anyone close to her, always making everyone feel special and cherished. Her positivity was unwavering, even in the face of unimaginable adversity. She showed immense grace and resilience during her lows, inspiring all who knew her.

Writu was a warm and compassionate friend. She was always open to new adventures and embraced life with enthusiasm. Her positive energy was infectious, lifting the spirits of everyone around her. Writu loved life! Her love for different cultures found expression in a series of books she co-authored with her husband, aimed at educating young kids about festivals around the world. Through this effort, she introduced us to the adorable character "Little Bindi," who traveled places to meet new people and experience local cultures. These books, titled "Festivals Without Borders" will forever remain a significant part of Writuparna's legacy.

Though her time with us was far too short, Writuparna's impact on our lives will be everlasting. Her memory will live on in the hearts of her family and friends, and her legacy of love, positivity, and cultural appreciation will continue to inspire us all.

A naam-proxonga was performed by members of the NAAM on November 17, 2024, for the shradha ceremony of Writu. It was attended by many well-wishers from the Assamese diaspora from NY/NJ/PA as well as others from the region.

RECENT ACTIVITIES

Some of these activities, such as site visits, naam-proxonga, etc. are reported above.

UPCOMING ACTIVITIES

Please stay tuned!

Q&A

Q: What is NAAM?

A: Naamghar Association of America, Inc. (NAAM) is a 501(c)(3) non-profit spiritual and cultural organization formed to construct and manage a Naamghar for the Assamese diaspora to celebrate and perform the spiritual traditions and philosophical teachings of Srimanta Sankardeva. With strong ties with all the *Satras* of Assam, NAAM seek to provide a forum for learned spiritual leaders and traditional artistes to share their knowledge and talent with the current and future generations of the Assamese diaspora.

Q: What are the immediate goals of NAAM?

A: Some of the immediate goals of NAAM include spreading awareness on NAAM initiatives, build a digital media platform, plan for fund raising, and participate regularly in Naam-proxongo. NAAM seeks volunteers from the large Assamese diaspora across the United States to achieve these goals. Please join us (details at the bottom of this newsletter). In our planning activity, the first priority is to identify what is needed to establish a temporary *Naamghar*. This will make the *Guru Axon,* consecrated by the Sri Sri Auniati Satra Satradhikar, more easily accessible to the public, while we work on the longer-term project of building a permanent *Naamghar*.

Q: Does NAAM collaborate with other organizations?

A: NAAM is actively seeking to collaborate with all community organizations which are willing to help achieve NAAM's mission. NAAM plans to have meaningful discussion with all organizations in our community; please contact us if you would like to be a part of this conversation (contact details at the bottom).

HOW TO GET INVOLVED WITH NAAM?

JOIN THE NAAM WORKING GROUP (WG): We need your help in achieving the dream of building a Naamghar in North America. Therefore, NAAM is open to everyone who is interested in building the Naamghar.

If you are interested in getting involved actively in NAAM's mission, please join the NAAM by sending an email to: Naaminfo@Naamghar.org. The WG meets regularly via teleconference/video conference to discuss various issues that are related to NAAM and its mission and goals.

NAAM WORKING GROUP TEAM MEMBERS

Following individuals comprise the current NAAM working group (WG) team. ***We invite all individuals who are sincerely interested in the Mission and Goals of NAAM to join the NAAM team.*** The current WG members are:

- Iswar Agarwalla, NC
- Tutumoni Baishya, Assam
- Niraj Barbara, PA (EC member)
- Dr. Sanjib Bhuyan, NJ (Editor, NAAM Newsletter)
- Pranab Bora, WI
- Lolit Bora, PA
- Subhasini Bora, NC
- Dr. Babul Borah, OH
- Utpal Borah, VA
- Dilara Boruah, CA
- Dr. Binoy K. Bordoloi, NJ (*Bor-medhi,* Chairperson, NAAM)
- Manoranjan Bordoloi, NJ
- Monidipa Bordoloi, CA
- Susanto Bordoloi, CT
- Chirayu Kr. Borooah, CA
- Malabika Brahma, NJ
- Debojit Chowdhury, CA
- Niren Choudhury, NJ (EC member)
- Dr. Bikul Das, MA
- Namita Das, VA
- Dr. Pradip Das, MO
- Rupam Das, Assam
- Shyam DevChoudhury, PA (Secretary, EC member)
- Dr. Saswati Datta, OH
- Hemanga Dutta, NJ
- Panchali Dutta, NJ
- Sawmick Dutta, CA
- Prandeep Gogoi, NJ
- Ajoy Hazarika, NY
- Kamalakshi Hazarika, NJ
- Suranjoy Hazarika, NJ (EC member)
- Priyadarshini Inman, NC (EC member)
- Sridevi Jaggannath, NC
- Diganta Kalita, IL
- Dr. Jukti Kalita, NJ
- Lalita Kalita, IL
- Rashmi Kalita, CA
- Sangaurav Kaushik, NC
- Nilanjona Mahanta, CA
- Nabanita Mazumdar, WA
- Chayanika Mohan, NC
- Shakhyar Neog, NJ
- Dr. Yashwant Pathak, FL
- Lekhika Pathak, Assam
- Anu Perlmutter, VA
- Nilakshi Phukan, NC
- Gayatree Prasad, CA
- Dr. Purandar Sarmah, NJ (Treasurer, EC member)
- Vavani Sarmah, CA

Contact Us

Email: Naaminfo@Naamghar.org

Website: www.naamghar.org

Facebook: Facebook: https://www.facebook.com/NaamgharAssociationOfAmerica